

การออกแบบนิทรรศการทรงผมและบุคลิกภาพ
EXHIBITION DESIGN FOR HAIR AND PERSONALITY

นางสาวณภิสภา กาญจนกรทอง

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์ ภาควิชานิตศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบนิทรรศการทรงผมและบุคลิกภาพ
EXHIBITION DESIGN FOR A RELATIONSHIP BETWEEN
HAIRSTYLE AND PERSONALITY

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *Jan ๒๖* วันที่ *30 พ.ค. 2561*
(อาจารย์อภินันท์ สุ่มทุมพฤษ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบนิทรรศการทรงผมและบุคลิกภาพ EXHIBITION DESIGN FOR HAIR AND PERSONALITY
ชื่อ	นางสาวณภิสภา กาญจนกรทอง
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อภิรักษ์ สุ่มทุมพฤษ์

บทคัดย่อ

ภาพลักษณ์ที่ดีสามารถส่งเสริมให้เราเกิดความมั่นใจในการใช้ชีวิตมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาบุคลิกภาพซึ่งมีบทบาทในการแสดงออกถึงตัวตนของเราก็จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ชัดเจนขึ้น เราอยากจะทำให้ผู้อื่นมองเราเป็นคนอย่างไร เราเป็นผู้กำหนดกรอบความคิดนั้นได้ เพียงการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยคือเปลี่ยนทรงผมเท่านั้น ก็ถือเป็นใบเบิกทางสู่หน้าที่การงาน หรือ สู่สังคมที่เราต้องการ ส่งผลให้เรามีความสุขในชีวิต เรื่องทรงผมของคนเราดูเหมือนเป็นเรื่องเล็ก แต่ในยุคที่คนเราดัดสินกันจากความสวยงามภายนอกมากขึ้น การดูแลทรงผมให้เข้าที่เข้าทางก็จะทำให้บุคลิกเราดูดีขึ้น มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ส่งผลดีต่อหน้าที่การงาน ครอบครัว และ การใช้ชีวิตประจำวัน เพราะเมื่อเรามีความมั่นใจก็กล้าเลือกทางที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขมากขึ้น

โดยกลุ่มเป้าหมายของนิทรรศการเป็นบุคคลรุ่นใหม่ ที่มีความสนใจในการพัฒนาเสริมสร้างบุคลิกภาพ หรือคนที่กำลังขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตน คนที่สนใจภาพลักษณ์ตนเองในสายตาคนอื่น เพื่อให้สามารถเข้าใจสารที่นิทรรศการจะสื่อถึงและสามารถนำสารนั้นไปต่อยอดได้

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการเปลี่ยนแปลงของทรงผมมีผลเกี่ยวข้องเนื่องกับการแสดงออกทางบุคลิกภาพอย่างไร และสามารถก่อให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นได้อย่างไร ซึ่งภายในนิทรรศการจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวความเกี่ยวข้องกันของทรงผมและบุคลิกภาพ เพื่อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องของทรงผมมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณพ่อแม่และครอบครัวที่สนับสนุนในทุกๆด้าน เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้มาถึงจุดนี้
ขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา ที่อดทนและใจเย็นในการให้คำแนะนำมาตลอด
ขอบคุณพี่เฟมที่คอยช่วยผลักดันกันมาตลอด ขอบคุณมิว ความคิดมากของมิวทำให้คนคิดน้อย
อย่างเราทำงานได้ครอบคลุมมากขึ้น ขอขอบคุณดี ป๊อปปา พิมคัง ที่ช่วยเหลือกันมาตลอด 4 ปีที่ผ่านมา
ขอบคุณมาย ฉัตร ชูกั๊ส เอื้ออร นวย ที่คอยเป็นห่วงกันในวันที่ไม่มีสติที่สุด ขอขอบคุณเพื่อนๆและคนรอบตัว
อีกหลายๆคนที่ทักทายมาให้กำลังใจกันในทุกๆช่องทาง อีกหลายคนที่คอยให้คำปรึกษาระหว่างงาน
และสุดท้าย ขอขอบคุณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์

ณภิส่า กาญจนกรทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	1
2 ทรงผม.....	3
2.1 ความสำคัญของทรงผม.....	3
1 อาชีพช่างทำผม.....	3
2.1 ทรงผมที่แสดงความเป็น Masculinity.....	5
1 Curtain.....	5
2 Undercut.....	5
3 Skinhead.....	6
2.2 ทรงผมที่แสดงความเป็น Femininity.....	7
1 Braids.....	7
2 Dreads.....	8
3 Bun.....	10
3 บุคลิกภาพ.....	11
3.1 ความสำคัญของบุคลิกภาพ.....	11
3.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	11
3.3 แนวดนตรีสะท้อนบุคลิกผู้ฟัง.....	13
3.4 การรับรู้ความงาม.....	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
4	การออกแบบนิทรรศการ..... 16
4.1	วัตถุประสงค์ของการออกแบบนิทรรศการ..... 16
4.2	หลักการออกแบบในการจัดนิทรรศการ..... 16
4.3	ตัวอย่างการเน้นให้เกิดจุดเด่นในนิทรรศการ..... 18
4.4	โครงการอ้างอิง..... 21
5	การออกแบบสไตล์ Photomontage..... 24
6	การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น..... 26
7	การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง..... 29
8	ผลงานจริง..... 39
9	บทสรุปและข้อเสนอแนะ..... 46
บรรณานุกรม.....	47
ประวัติผู้วิจัย.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	ภาพทรงผม Curtain	5
2.2	ภาพทรงผม Undercut	5
2.3	ภาพทรงผม Skinhead	6
2.4	ภาพทรงผม Suedehead	7
2.5	ภาพทรงผม Braids	7
2.6	ภาพทรงผม Dreads	8
2.7	ภาพทรงผม Bun	10
4.1	ภาพแสดงการเน้นองค์ประกอบของการจัดแสดงด้วยขนาด	20
4.2	ภาพแสดงการเน้นด้วยรูปซ้ำๆกัน	20
4.3	ภาพ website ของ The Street Barber	21
4.4	ภาพ website ของ Street Salon	22
4.5	ภาพทรงผมของ Marcel Duchamp	23
4.6	ภาพเส้นผมของเด็กหญิงที่ถูกตัดก่อนส่งเข้าคณะนักบวชคาร์เมไลน์ของอังกฤษ	23
5.1	ภาพแนวทางการออกแบบที่ 1	26
5.2	ภาพแนวทางการออกแบบที่ 2	27
5.3	ภาพแนวทางการออกแบบที่ 3	27
6.1	ภาพ Sketch Logo ครั้งที่ 1	30
6.2	ภาพ Sketch Logo ครั้งที่ 2	31
6.3	ภาพ Sketch Logo ครั้งที่ 3	31
6.4	ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 1	32
6.5	ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 2	33
6.6	ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 3	34
6.7	ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 4	35
6.8	ภาพ Sketch กราฟฟิกบนกำแพง 1	36
6.9	ภาพ Sketch กราฟฟิกบนกำแพง 2	36
6.10	ภาพ Sketch กราฟฟิกบนกำแพง 3	36
6.11	ภาพ Sketch กราฟฟิกบนกำแพง 4	37
6.12	ภาพ Sketch กราฟฟิกบนกำแพง 5	37
6.13	ภาพแบบร่างแปลนนิทรรศการ 1	38
6.14	ภาพแบบร่างแปลนนิทรรศการ 2	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
7.1	ภาพสัญลักษณ์ของนิทรรศการ	39
7.2	โปสเตอร์ของนิทรรศการ	40
7.3	ภาพประชาสัมพันธ์ทาง Social Media 1	40
7.4	ภาพประชาสัมพันธ์ทาง Social Media 2	41
7.5	ภาพกราฟฟิกภายในนิทรรศการ	42
7.6	ภาพกราฟฟิกภายในนิทรรศการ	42
7.7	ภาพกราฟฟิกภายในนิทรรศการ	43
7.8	ภาพกราฟฟิกภายในนิทรรศการ	43
7.9	ภาพจำลองภายในนิทรรศการ	44
7.10	ภาพจำลองภายในนิทรรศการ	44
7.11	ภาพจำลองภายในนิทรรศการ	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

เราถูกประเมินบุคลิกภาพกันอยู่ทุกวัน ไม่ว่าจะจากคนใกล้ตัว เช่น ญาติผู้ใหญ่ที่เราเคารพ พี่ที่ทำงาน หรือฝ่ายบุคคลจากบริษัทที่เราเข้าสัมภาษณ์งาน ทั้งการถูกประเมินโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว การพัฒนาบุคลิกภาพอย่างถูกต้องจึงถือเป็นใบเบิกทางที่จะส่งให้เรามีภาพลักษณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์

จากความสำคัญข้างต้น ทำให้เกิดเป็นนิทรรศการทรงผมและบุคลิกภาพ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย คือ คนรุ่นใหม่ที่มีการเปิดกว้างทางความคิดและทัศนคติ ได้เห็นว่าบุคลิก สามารถสร้างและออกแบบได้ ผ่านการเปลี่ยนจุดเล็กๆที่อาจถูกมองข้าม คือ ทรงผม ซึ่งภายในนิทรรศการจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าชม ได้ทดลองค้นหาทรงผมที่เหมาะสมกับบุคลิกของตน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้มากขึ้นด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ศึกษาความเกี่ยวเนื่องกันของทรงผมและบุคลิกภาพ
- 1.2.2 ศึกษาการออกแบบ Exhibition
- 1.2.3 ออกแบบนิทรรศการเกี่ยวกับทรงผมที่สะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 สัญลักษณ์นิทรรศการ
- 1.3.2 สิ่งพิมพ์เพื่อการประชาสัมพันธ์นิทรรศการ
 - 1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
- 1.3.3 สื่อ online เพื่อการประชาสัมพันธ์
 - 1 โปสเตอร์ online
- 1.3.4 แผนผังนิทรรศการและโมเดลจำลอง

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.4.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูล
 - 1 ความเกี่ยวเนื่องของทรงผมและบุคลิกภาพ
 - 2 หลักในการออกแบบทรงผม
 - 3 ลักษณะของบุคลิกภาพ
 - 4 การออกแบบ Exhibition
 - 5 การออกแบบสไตล์ Photomontage

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.2 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

- 1 กลุ่มเป้าหมายของผู้เข้าชม
- 2 วางแนวทางการออกแบบการฝึก

1.4.3 ออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทรงผม

2.1 ความสำคัญของทรงผม

2.1.2 อาชีพช่างทำผม เป็นอาชีพที่มีมานานหลายพันปีก่อนหน้ายุคประวัติศาสตร์ เพราะคนเราให้ความสำคัญกับความสวยงามมาแต่ไหนแต่ไร นอกจากนั้น ในหลายความเชื่อ หลายสังคม ผมเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดูแลให้ดี เพราะเชื่อกันมานานว่า วิญญาณอาจจะผ่านเข้าทางผมซึ่งอยู่บนหัวคนเราได้ ทั้งวิญญาณดีและร้าย ส่งผลให้เกิดแพ้นคันการไ้ผมทรงต่างๆ และในอดีตผู้มีหน้าที่ตกแต่งทรงผมก็เป็นคนสำคัญ เพราะช่วยป้องกันวิญญาณชั่วร้ายได้

ในยุคอียิปต์โบราณ หลายศตวรรษที่ผ่านมา ช่างตัดผมเป็นอาชีพที่เฟื่องฟู และได้รับการนับถืออย่างสูง ด้วยการทำหน้าที่หลายอย่าง เช่น การโกนเครา โกนศีรษะ หรือสำหรับพระ ก็อาจจะโกนขนทั่วร่างกาย ซึ่งทั้งหมดนี้มีความสำคัญ และทำให้ช่างทำผมได้รับการยอมรับอย่างมากในทุกชนชั้น ตั้งแต่องค์ฟาโรห์ลงมา ต่างก็ต้องอาศัยความสามารถของช่างด้านนี้ทั้งสิ้น

เรื่อยมาจนถึงสมัยกรีก ช่างทำผมเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องมากในช่วงศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาลเป็นต้นมา เหล่าเจ้าขุนมูลนายในเอเธนส์ต่างแข่งขันกันในเรื่องการดูแลเครา ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญและแสดงฐานะหน้าตาในยุคนั้น การขริบเคราเป็นเรื่องของศิลปะชั้นสูง ทำให้ช่างตัดผมได้กลายเป็นชนชั้นสำคัญ เหล่าผู้ปกครองเมือง และคนสำคัญต่างๆ มักเข้าร้านไปตัดผม เล็มเครา ตัดหรือปรุจแต่งด้วยกลิ่นหอมเป็นประจำ แม้จะต้องจ่ายในราคาแพงก็ถือว่าคุ้มค่า เพราะนอกจากจะได้ความสวยงาม น่านับถือกลับมาแล้ว ในร้านทำผมยังเป็นแหล่งสำคัญที่ได้โอกาสในการพูดคุยถึงข่าวสาร การเมือง หรือเรื่องต่างๆ นานาที่สำคัญด้วย

ตั้งแต่ยุคนั้นหน้าตาทำทางเป็นเรื่องสำคัญในการบ่งบอกฐานะบุคคล และว่ากันว่า ในสังคมกรีกโบราณนั้น ความสง่างามวัดกันที่ว่า ใครจะตกแต่งเคราให้ได้สวยงามกว่ากัน และเคราที่ช่วยเสริมบุคลิก อาจจะช่วยให้ได้รับชัยชนะทางการเมืองเลยทีเดียว ช่างทำผมจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในหมู่ชนชั้นสูง

อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของช่างทำผมถูกลดน้อยถอยลงในช่วงศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล เพราะเคราที่เคยคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี กลับกลายเป็นอุปสรรคในการรบ เมื่อชาวมาซิโดเนียภายใต้การนำของ อเล็กซานเดอร์ มหาราช ต้องประสบความพ่ายแพ้ ในการรบกับชาวเปอร์เซีย เพราะศัตรูมักจะคว้าเคราที่ไ้จนวนยาวของชาวมาซิโดเนียไว้แล้วจ้วงแทง เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้ว พระเจ้าอเล็กซานเดอร์จึงมีพระบัญชาให้ทหารโกนเคราจนเกลี้ยง จากนั้นประชาชนก็เอาแบบทหาร ทำให้ช่างทำผม เสริมเคราต้องเลิกไปโดยปริยาย

แต่ अबจนได้ไม่นาน ช่างทำผมก็มีโอกาสหวนกลับคืนสู่สังคมชนชั้นสูงอีกครั้ง เมื่ออีกไม่นานต่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มา การไว้เครากลับมาเป็นที่นิยมในโรม กลายเป็นสิ่งที่อาจเรียกได้ว่าแฟชั่นยุคโบราณ ร้านทำผมกลายเป็นแหล่งรวมชายเจ้าสำอางที่ยอมเสียเวลาหลายชั่วโมงในการตกแต่งทรงผม และเครา รวมไปถึงการนวด ทำเล็บ ใช้เครื่องหอมและเครื่องสำอาง ส่วนหญิงสาวนั้นไม่จำเป็นต้องออกไปร้านทำผม เพราะผู้หญิงชั้นสูงในโรมมักจะมีช่างแต่งผมส่วนตัว

หลังจากนั้น อาชีพช่างทำผมก็กลับมาทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ จากโรมไปถึงเมืองอื่นๆ ในยุโรป ซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ขึ้นกับช่างทำผม เนื่องจากในยุคโบราณ การแพทย์ยังไม่เจริญก้าวหน้า ผู้ให้การรักษาส่วนใหญ่เป็นพระ ที่มีกิจจางช่างตัดผมมาเป็นผู้ช่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรักษาด้วยการเอาเลือดออกจากตัวเสียบ้าง ตามความเชื่อของคนยุโรปสมัยก่อน จึงทำให้ช่างทำผมกลายเป็นหมอผ่าตัดไปด้วยอีกอาชีพหนึ่ง รวมถึงรับทำฟันด้วยในเวลาต่อมา ช่างทำผมในยุโรปยุคก่อนจึงเป็นอาชีพที่มีความหลากหลาย แต่กระนั้นก็ถูกตั้งข้อรังเกียจจากพวกหมอมจริง ๆ และเหล่าหมอฟันที่เห็นว่าช่างทำผมเริ่มจะทำเกินหน้าที่ไปเสียแล้ว

แต่ความนิยมเดินเข้าร้านทำผมเพื่อทำกิจกรรมหลายๆอย่าง ทั้งตกแต่งทรงผม รักษาโรคและทำฟัน ก็ยังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องเรื่อยมานับตั้งแต่ช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 10 และในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 13 ก็ได้มีการตั้งโรงเรียนเพื่อสอนช่างผมเกี่ยวกับการทำงานด้านการผ่าตัดอย่างเป็นเรื่องเป็นราว อย่างไรก็ตาม เมื่อคนเรามีความรู้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงก็ตามมา ใน ค.ศ.1416 มีการออกระเบียบห้ามไม่ให้ช่างผมทำหน้าที่รักษาคนป่วยอีกต่อไป หลังจากที่ผู้คนเริ่มบ่นว่า ไปหาช่างตัดผมแล้วป่วยมากกว่าที่จะหายป่วย แต่ถึงกระนั้น ช่างทำผมก็ยังคงอยู่ในฐานะที่สำคัญ เพราะชนชั้นสูงก็ยังให้ความนับถือต่ออาชีพนี้ และช่างทำผมหลายคนก็ยังทำตัวเป็นหมอผ่าตัดอยู่ต่อไปจนถึงศตวรรษที่ 18 ซึ่งรัฐสภาแห่งอังกฤษได้ออกกฎหมายที่แยกช่างทำผมกับหมอออกจากกันอย่างเด็ดขาด และกฎหมายในลักษณะเดียวกันนี้ก็ถูกประกาศใช้ในฝรั่งเศส และอีกหลายประเทศ

ตอนนั้นเองที่เป็นการก้าวเข้าสู่ยุคตกต่ำของช่างทำผมอีกครั้ง ช่างตัดผมทั่วยุโรปเลิกทำการผ่าตัด (ยกเว้นในเมืองเล็กๆที่ไม่มีหมอผ่าตัดหรือหมอฟัน) นอกจากนั้น ในช่วงศตวรรษที่ 18 และ 19 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ถูกเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมในยุโรป ช่างทำผมก็หมดความสำคัญลงอย่างสิ้นเชิง พวกเขากลายเป็นช่างทำวิก หลายคนถูกลดศักดิ์ศรีไปเป็นเพียงชนชั้นคนรับใช้

อย่างไรก็ตามเมื่อกระแสความนิยมในการใส่วิกหมดไป ช่างทำผมก็กลับมาทวีความสำคัญอีกครั้งจนถึงยุคปัจจุบัน ช่างทำผมชื่อดังหลายคนสามารถทำรายได้มากกว่านักธุรกิจระดับบริหาร หลายคนมีความสำคัญถึงขนาดต้องจองวันเวลาเพื่อนัดหมายก่อนเข้ารับบริการ คนรุ่นใหม่จำนวนไม่น้อยที่ใฝ่ฝันอยากเป็นช่างทำผม และก้าวขึ้นไปอยู่ในระดับแถวหน้าของวงการแฟชั่นโลก

แบ่งขอบเขตทางการศึกษาข้อมูลเป็น 2 ส่วน โดยเลือกมาจากทรงผมที่เป็นที่นิยมมากที่สุด 3 อันดับแรกในกลุ่มเป้าหมาย

2.1.1 Masculinity

1 Curtain

ภาพที่ 2.1 ภาพทรงผม Curtain

ที่มา : <http://www.glamourmagazine.co.uk/gallery/curtains-mens-hairstyle-celebrity-pictures-90s>

Curtain เป็นทรงผมที่นิยมมาตั้งแต่สมัย Edwardian era คือปี 1840 ต่อมาได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่นักฟุตบอลและเด็กหนุ่ม ต่อมาปี 1920 กลุ่ม Street gang ได้นำกลับมาทำให้ผมทรงนี้กลับมาฮิตอีกครั้ง รวมทั้งกลุ่ม Young working class men ของอังกฤษ เช่น กลุ่ม Teddy boy ซึ่งถือเป็น Youth culture ที่ฮิตของอังกฤษในสมัยนั้นก็หันมาทำผมทรงนี้ ทำให้เกิดเป็นกระแสตามมา ปี 1980 Curtain เริ่มมีการพัฒนาไปเป็น Bowl cut ซึ่งเริ่มมาจากคนชนชั้นล่างที่ไม่มีเงินเข้าร้านทำผม จึงนำเอาชามที่มีอยู่ในบ้านมาวางบนศีรษะเป็นหลัก แล้วตัดตามรอยชามที่ครอบหัวอยู่ ต่อมาปี 1990 วง The happy Mondays ของเกาะอังกฤษก็ได้ทำให้ผมทรงนี้ฮิตทั่วบ้านทั่วเมืองอีกครั้งหนึ่ง จึงทำให้เห็นว่าผมทรงนี้ไม่เคยหายไปจากสังคมโลกมาตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา

2 Undercut

ภาพที่ 2.2 ภาพทรงผม Undercut

ที่มา : <http://www.allshorthairstyles.com/70-funky-undercut-hairstyles-for-men/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

undercut แปลตรงตัวเลยคือตัดส่วนล่าง เส้นผมด้านข้างทั้งข้างซ้ายข้างขวาและข้างหลัง ที่ออกจากข้างล่างขึ้นไปถึงเหลี่ยมศีรษะ ข้างหลังขึ้นไปประมาณกึ่งกลางขวัญของคนส่วนใหญ่ เลยจากนี้ไปจะไม่อยู่ในส่วนของอันเดอร์คัต จะใช้อะไรตัดก็ได้ ปัดตาเลี่ยนหรือว่ากรรไกรได้ทั้งนั้น

ฉะนั้นถ้าจะให้ความหมายของ undercut เรียกเป็นชื่อทรงภาษาไทยนั้นก็ควรจะเรียกว่า หวีรองนักเรียนนั่นเอง

ในส่วนของประวัติศาสตร์ทรงผมทรงนี้เป็นที่นิยมมาตั้งแต่ยุค 1901 ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่นักกีฬาในสมัยนั้น เลยมาจากถึงปี 1920 เริ่มขยายความนิยมไปในชนชั้นแรงงานทั้งหญิงและชาย รวมถึงเหล่า Gangster โดย อันเดอร์คัตของแต่ละ Gang ก็จะมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน เช่น ความยาวที่ไม่เท่ากัน หรือความสูงที่ไม่เท่ากัน เป็นต้น จนปี 1930 เป็นยุคของนาซี ฮิตเลอร์ได้เลือกให้ทรงอันเดอร์คัต เป็นทรงผมสำหรับเหล่าชายชาติทหาร ทำให้ทรงนี้มีอีกชื่อเรียกหนึ่งคือ Hitler Youth ทรงผมนี้ กลายเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นนาซี จนเวลาผ่านไป ความเชื่อนั้นก็ค่อยๆจางหาย ปี 1970 David Bowie ศิลปินชื่อดังได้นำให้ทรงนี้กลับมาฮิตอีกครั้ง จนกลายเป็นกระแสให้คนตัดตามกันทั่วโลก กลายเป็นทรงผมแห่งความเป็นคลื่นลูกใหม่ ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนป๊อป แทน

3 Skinhead

ภาพที่ 2.3 ภาพทรงผม Skinhead

ที่มา :<https://www.luellarockerfella.com/skinhead-style/>

Skinhead มีต้นกำเนิดประมาณปี 1950 และเฟื่องฟูครั้งแรกในปี 1960 โดยในยุคแรกเริ่ม Skinhead ได้แรงบันดาลใจในการแสดงออกเพื่อต่อต้านสังคมที่มีการแบ่งคุณค่าของคนไม่เท่าเทียม มองว่าเป็นการเหยียดหยามคนที่ด้อยกว่า จากนั้นในปี 1960 จึงเริ่มมีจุดยืนที่ชัดเจน มีคนเห็นด้วยมากขึ้น กลายเป็นตัวแทนของทรงผมที่เรียกร้องสันติภาพ ความรัก และความเท่าเทียม ในช่วงต้นปี 1970 Skinhead เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็น Suedehead คือ มีการไว้ผมที่ยาวขึ้นและใช้ผลิตภัณฑ์ตกแต่งผมร่วมกับผู้ชาย ชาว Skinhead เพศหญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยมีทรงผม Skinhead เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับผู้หญิงโดยเฉพาะ เรียกว่า Chelsea cut เป็นการโกนผมทั้งหมดออกโดยเหลือเพียงด้านหน้าไว้เล็กน้อยเท่านั้น

ภาพที่ 2.4 ภาพทรงผม Suedehead

ที่มา : <https://www.styleforum.net/threads/mod-to-suedehead.89027/page-1539>

ต่อมาในปี 1980 ถือเป็น Second Generation ของกลุ่ม Skinhead คือ การนำเอาอิทธิพลของแนวคิดต้นกำเนิดมา และพัฒนาความเข้มข้นของการต่อต้านไปอีกขั้น กลายเป็นพวกไม่ยอมคนง่าย ๆ อีกต่อไป เมื่อ Skinhead แพร่หลายไปทั่วเกาะอังกฤษ กระแส Skinhead กลับมารุ่งเรืองอีกครั้ง แต่ภาพลักษณ์ของ Skinhead ต่อสังคมกลับเป็นไปในทางที่แยลงจนถึงขั้นหน้าหนังสือพิมพ์พาดหัวข่าวว่า พวก Skinhead มีความรักชาติที่แรงกล้า พวกเขาเป็นชาตินิยมตัวจริง พร้อมจะขยี้ใครก็ตามที่มาหยามชาติของเขา แต่ถือเป็นความโชคร้ายที่การรักชาติแบบสุดโต่งนี้ ดันไปอยู่กับกลุ่มคนชนชั้นดังกล่าว คำพูดดังนี้ เป็นการแบ่งแยกคนทั่วไป และกลุ่ม Skinhead ให้ห่างกันไปไกลกว่าเดิม

2.1.1 Femininity

1 Braids

ภาพที่ 2.5 ภาพทรงผม Braids

ที่มา : [https://fashionista.com/2018/01/black-hair-braids-cultural-](https://fashionista.com/2018/01/black-hair-braids-cultural-appropriation-media-erasure)

[appropriation-media-erasure](https://fashionista.com/2018/01/black-hair-braids-cultural-appropriation-media-erasure)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผมทรง Braids หรือ ผมเปีย เป็นทรงผมที่มีประวัติมาอย่างยาวนาน โดยมีหลักฐานว่าเริ่มมาจากชนเผ่าของ Africa ดั้งเดิม ที่ใช้การถักผมเป็นเปียที่เรียกว่า Cornrows โดยมีลักษณะการถัก ขนาด และของตกแต่งผมที่แตกต่างกัน เพื่อบ่งบอกถึงอายุ สถานะ กลุ่มเผ่าพันธุ์ เป็นต้น ต่อมาในสมัย Ancient Egyptians ซึ่งเป็นยุคของคลีโอพัตรา ได้มีหลักฐานว่า ชนชั้นสูงในอียิปต์ได้นิยมนำลูกปัด หรือหินสีมีค่ามาถักร้อยลงไปบนเปียด้วย เพื่อแสดงออกถึงความมั่งมีและยศถาบรรดาศักดิ์ รวมถึงสมัยกรีก-โรมัน ก็ได้มีหลักฐานอ้างอิงจากรูปปั้นโบราณว่าเป็นต้นกำเนิดของเปียแบบ Caryatids ซึ่งเป็นเปียที่เห็นอยู่บนรูปปั้นในวิหาร Athens ถัดมาในปี 1485 ซึ่งเป็นยุคกลาง เปียในยุคนี้นิยมถักแบบ Double Braids และซ่อนเปียไว้ภายในผ้าคาดผมเพื่อป้องกันการถูกล่ามดมดในยุคนั้น ปี 1644 เกิดความนิยมเปียผมในกลุ่มแมนจูของจีน เรียกเปียแบบนี้ว่า Queue Braids ซึ่งเป็นเปียตามกฎหมายของจีนในสมัยนั้นว่า มีผมไม่มีหัว มีหัวไม่มีผม ปี 1800 เปียเป็นที่รู้จักมากขึ้นเนื่องจากทางฝั่งยุโรปได้นำชาว African เข้ามาเป็นทาส ต่อมาปี 1970 กลุ่มชาว African-American เริ่มมีมากขึ้นในสังคม จึงเกิดการกลับมาฮิตของเปียที่เป็นวัฒนธรรมของ Africa แต่มีการพัฒนาให้ทันสมัยมากขึ้น เรียกเปียแบบนี้ว่า Box Braids

2 Dreads

ภาพที่ 2.6 ภาพทรงผม Dreads

ที่มา : <http://machohairstyles.com/how-to-do-dreads/>

Dreads หรือ Dreadlocks สามารถทำได้ 2 แบบ คือ

1 การใช้หางหวีปลายแหลมหรือเข็มถักโครเชต์มาถักผมจนเป็นก้อน เมื่อ Dreads เริ่มคลาย หรือหลุดออกจากเส้น ก็จะมีการ Maintenance โดยการตัดแต่งให้เข้ารูปเข้ารอย

2 Neglect หรือ การปล่อยเซอร์ เป็น Dreads แบบ Free-forming ลักษณะคล้าย Homeless แต่จะต้องเกิดจากคนที่ถัก Dreads อยู่แล้ว แต่ไม่ Maintenance เพื่อให้เกิด Dreads ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

Dreadlocks นั้น ถูกเชื่อมโยงไปถึงลัทธิ Rastafians ของประเทศ Jamaica รวมไปถึงรากที่เชื่อมไปไกลถึงกลุ่มนักปราชญ์และโยคีที่อยู่ในประเทศ India คำว่า Dreadlocks เกิดขึ้นนานมาแล้ว

มีความหมายโดยรวมสื่อถึงความกลัว สำหรับเหตุผลของความกลัวมีที่มาจากวัฒนธรรมการจับตัวคน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

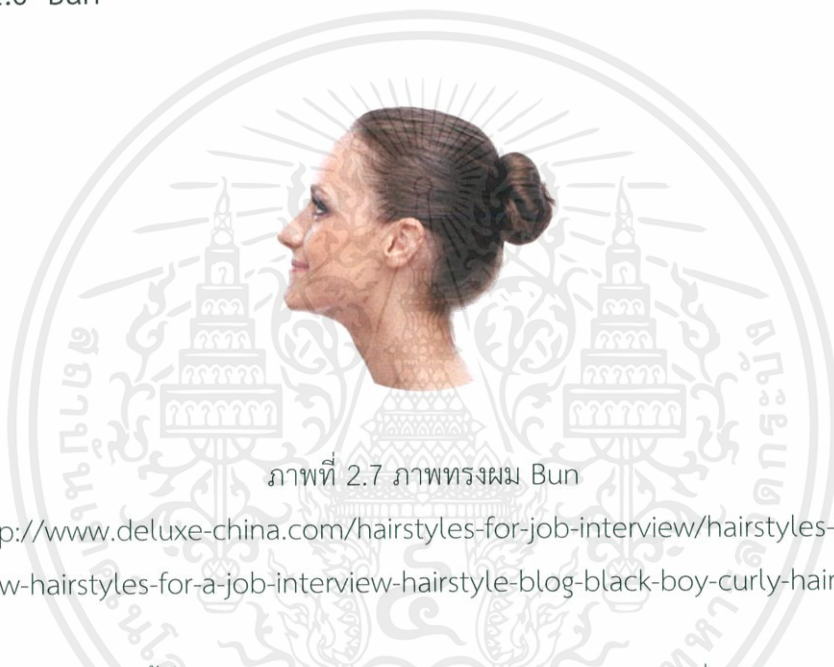
ผิวสีไปเป็นทาส เหตุการณ์การอันแสนหดหู่นี้ได้แผ่ขยายไปไกลถึงการเหยียดชนชาติของชนพื้นเมืองในประเทศ India อีกด้วย อย่างไรก็ตาม Dreadlocks ก็ไม่ได้เป็นที่นิยมและแพร่หลายมากเท่าปัจจุบัน บางแหล่งข้อมูลเชื่อว่า Dreadlocks มีต้นกำเนิดมาจากเหล่านักบวชที่อาศัยอยู่ทางทิศตะวันออก แสดงถึงการละทิ้งทางโลก ไม่ยึดติด ไม่ครอบครองวัตถุใด ๆ เนื่องจากทรงผมนั้นเป็นของนอกกาย พวกเขาจึงไม่สนใจการกรูมมิ่ง หรือไม่สนใจแม้กระทั่งการมีหัวไว้ครอบครอง และนั่นคือเหตุผลที่ผมของพวกเขาจึงมีลักษณะเป็น Dreadlocks เมื่อวัฒนธรรมการค้าทาส ได้แพร่ไปถึงประเทศ India และอาณาเขตโดยรอบ เหล่าชาวฮินดู นักปราชญ์ ที่มีผมแบบ Dreadlocks หนีการค้าทาสไปยังแถบหมู่เกาะแคริบเบียน และเริ่มไปโผล่ให้เห็นที่ประเทศ Jamaica ที่ที่ทรงผม Dreadlocks เป็นที่นิยมในกลุ่ม Rastafarians หรือผู้ที่นับถือลัทธิ Rasta จึงเป็นเหตุผลที่ว่าผมทรง Dreadlocks มีที่มาจากความเชื่อในเชิงศาสนา โดยเหล่า Rastafarians จัดให้เป็นหนึ่งในข้อบังคับของการบำเพ็ญตน Dreadlocks ถือเป็นทรงผมที่ศักดิ์สิทธิ์ และมีพลัง ในขณะที่เหล่าโยคีแดนตะวันออก เห็นเป็นเรื่องของการปล่อยวางทางโลก

อีก 2 ทศวรรษให้หลัง เมื่อโลกเปลี่ยนแปลง ความเชื่อ และข้อบังคับต่างๆ ในลัทธิ-ศาสนา ก็ไม่เคร่งครัดอย่างที่เคย แต่ทว่าความนิยมผมทรงนี้ก็กลับไม่เสื่อมสลายหายไปตามความเชื่อของคนทีลดน้อยลง การทำผม Dreadlocks ยิ่งทวีความนิยมขึ้น จนแพร่หลายไปสู่คนที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับลัทธิ, ศาสนา และเชื้อชาติ หากลองสังเกตดูจะเห็นว่า มีนักร้อง วงดนตรีดัง ๆ หลายวง โดยเฉพาะแนว Metal อย่าง POD, Korn, Bad Brain รวมไปถึงดารา นักแสดง ต่างก็หันมาไว้ผมทรงนี้เช่นกัน คนเหล่านี้อาจรู้สึกว่าคุณผมทรง Dreadlocks เป็นทรงผมที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ จดจำได้ง่าย และเอื้อต่อการแสดงตัวตนที่ไม่เหมือนใคร โดยเฉพาะในกลุ่มนักดนตรีที่มักจะทำผมทรงนี้ พอขึ้นเวทีเล่นคอนเสิร์ตแล้วได้โยกย้ายสายหัวสับัดผมไปมาแล้ว มักจะได้ภาพ Performance ที่สวยงาม หนึ่งในคนที่ไว้ผมทรง Dreadlocks ที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งของโลกคือ King of Rasta อย่าง Bob Marley ชายผู้เผยแพร่ ความรัก ความสงบ ความตั้งใจ และแนวความคิดให้กับชาวโลก เขาทุ่มเทชีวิตไปกับการสรรเสริญพระเจ้าและเผยแพร่ความคิดเรื่องความเท่าเทียมกันของมนุษย์ผ่านทางเสียงเพลง ทำให้ผม Dreadlocks ของ Bob Marley เริ่มมีความหมายทางแพชชั่นให้คนไว้ตามเพราะเห็นเขาเป็นไอดอลมากกว่าจะสนใจทรงผมและเบื้องหลังแนวคิดที่ซ่อนมาในบทเพลงและผมทรง Dreadlocks ของเขา

การไว้ผม Dreadlocks ที่ถูกผูกไว้กับศักดิ์ศรีของชาว African-American, Hip-Hop Culture ทำให้ดูเหมือนว่ามีแค่คนผิวสีเท่านั้นที่จะสามารถไว้ทรงผมเหล่านี้ได้ ดังนั้นเมื่อคนขาวตัดสินใจนำทรงผมที่เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมของคนผิวสี โดยเฉพาะผม Dreadlocks มาใช้จึงมักจะเกิดความขัดแย้งขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ กรณีล่าสุดที่กลายเป็นข่าวดังในโลกออนไลน์ เมื่อมีภาพเหตุการณ์การถกเถียงกันอย่างดุเดือดระหว่างคนผิวสีกับคนผิวขาวที่ไว้ผมทรง Dreadlock คนผิวสีพยายามชี้แจงชายผิวขาวว่าการไว้ผมทรงนี้มันไม่ใช่ Fashion ที่ใครคิดจะทำก็ได้ เนื่องจากมีเรื่องราวซับซ้อนและความโหดร้ายที่คนผิวขาวได้กระทำเอาไว้ต่อคนผิวสีซ่อนอยู่ใต้ผมทรงนี้ นอกจากนี้ทรงผมเจ้าปัญหายังเป็นวัฒนธรรมของคนผิวสี ไม่ใช่สิ่งที่คนผิวขาวจะนำมาทำได้ตามใจชอบ อีกด้วย เหตุการณ์นี้ดูเหมือนจะแพร่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระจายเป็นวงกว้างกว่าเดิม เมื่อสำนักข่าว CNN ได้นำเอาการถกเถียงนี้ออกสู่สายตาประชาชนผ่านทางจอ TV ทางมหาวิทยาลัย University of San Francisco จึงต้องออกมาหาวิธีการเคลียร์ปัญหา โดยทางมหาวิทยาลัยได้ทำการสืบสวนหาสาเหตุที่แท้จริงโดยคนผิวสียืนยันอย่างหนักแน่นว่า “มันเป็นวัฒนธรรมของฉัน” ส่วนทางด้านชายผิวขาวก็ให้เหตุผลว่า “มันไม่ใช่เรื่องสำคัญยิ่งใหญ่อะไรขนาดนั้นสักหน่อย” จากตัวแทนความเชื่อ วัฒนธรรมและการต่อสู้ Dreadlocks ได้กลายเป็นแพชั่นที่น้อยคนจะสนใจศึกษาที่มาของมัน ไม่ใช่เรื่องผิดที่เราจะไม่รู้ที่มาที่ไปของทุกสิ่งรอบตัวเรา

2.1.6 Bun

ภาพที่ 2.7 ภาพทรงผม Bun

ที่มา : <http://www.deluxe-china.com/hairstyles-for-job-interview/hairstyles-for-job-interview-hairstyles-for-a-job-interview-hairstyle-blog-black-boy-curly-hairstyles/>

ที่มาของผมทรงนี้เริ่มมาจากสมัยชนเผ่า terra Cotta Warriors ได้เริ่มทำผมทรงนี้ขึ้นมาในเผ่าของตน แบ่งฐานะต่างๆจากความสูงต่ำของมวยผม ปี1300 ชนเผ่า Maori ก็ยังคงทำผมทรงนี้ แต่จะมีเพียงผู้ที่มียศฐาบรรดาศักดิ์ในเผ่าเท่านั้นที่จะสามารถทำผมทรงนี้ได้ โดยมีชื่อเรียกเป็นของตนเองว่า ทรง tikitiki ถัดไปไม่นานในช่วงราวปี 1392 ทรงนี้ก็ถือเป็นทรงผมทางการ สำหรับชายชาวเกาหลีที่กำลังจะเข้าพิธีแต่งงาน โดยมีชื่อเรียกทรงนี้ว่า Sangtu ต่อมาปี1825 ค้นพบว่า เจ้าชาย Okudaira ของญี่ปุ่น ก็ได้นิยมไว้ผมทรงนี้ด้วย ทำให้ในญี่ปุ่นผมทรงนี้ได้รับความนิยมเรื่อยมา จนกระทั่งปี 1975 ก็ได้กลายเป็นทรงผมที่แสดงถึงชนชาติแห่ง Samurai จนเกิดเป็นชื่อเรียกว่า ทรง Samurai futaba ทรงผมนี้ได้รับความนิยมเรื่อยมา จนกระทั่งในปี 1962 ถือเป็นช่วงที่ทรงผมทรงนี้ฮิตที่สุด เพราะนางเอกแห่งยุค Audrey Hepburn ได้ทำผมทรงนี้ในภาพยนตร์จนเป็นที่โด่งดัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (personality) ของแต่ละคนเป็นสิ่งประจำตัวของคนคนนั้นที่ทำให้เราแตกต่างจากคนอื่น หลายสิ่งหลายอย่างที่มาประกอบกัน ทำให้คนแต่ละคนมี บุคลิกภาพ เป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นผลมาจาก การทำงานประสานกันของ สมอง ที่ขึ้นอยู่กับพันธุกรรม และประสบการณ์ ที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม

บุคลิกภาพ มีความสำคัญต่อชีวิตเราอย่างยิ่ง ทำให้เรารู้สึกถึงความสำคัญของตัวเอง เราจะไม่มีทางรู้ว่า ชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร ถ้าเราไม่รู้ว่าขณะนี้ตัวเราเป็นคนอย่างไร และจะไม่มีทางเข้าใจว่าขณะนี้เราเป็นคนอย่างไร ถ้าไม่รู้ว่าเราควรจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น สิ่งสำคัญที่สุด เราจะต้องค้นพบตัวเอง และเป็นตัวของตัวเอง

บุคลิกภาพซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่บ่งบอกความแตกต่างระหว่างบุคคล บุคลิกภาพคือตัวบุคคลโดยส่วนรวม ทั้งลักษณะทางกาย ซึ่งสังเกตได้ง่าย อันได้แก่รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ความสามารถทางสมอง ทักษะการทำกิจกรรมต่างๆ และลักษณะทางจิต ซึ่งสังเกตได้ค่อนข้างยาก ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความมุ่งหวัง อุดมคติ เป้าหมาย และความสามารถในการปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะดังกล่าวมีที่มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ส่งผลสู่ความสามารถในการปรับตัว ต่อสิ่งแวดล้อม และความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ อาศัย ความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์และ ความสามารถในการรู้ตัวเอง (Self Awareness) ถือเป็น ความฉลาด อย่างหนึ่ง เพราะการที่เราจะรู้ตัวเองหรือรู้พฤติกรรมของเราเอง ได้นั้น ขึ้นอยู่กับว่า เรามองตัวเราอย่างไร เมื่อเทียบกับ สิ่งแวดล้อมในโลกนี้ และเราจะควบคุมพฤติกรรมของเราได้อย่างไร ซึ่งความสามารถที่จะจัดการและควบคุมชีวิตเราเป็นความสามารถที่เรียกว่าประสิทธิภาพส่วนบุคคล (Self Efficacy) คนที่มีประสิทธิภาพส่วนบุคคลสูง จะมีความมั่นใจในการมีพฤติกรรมโต้ตอบที่ถูกต้อง แต่คนที่มีประสิทธิภาพในตัวเองต่ำจะมีความกระวนกระวาย มีความกังวลเมื่อจะต้องมีการโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของคนคนนั้น ความรู้ตัวและประสิทธิภาพส่วนตัวนี้เองจะรวมกันเป็น บุคลิกภาพ ขึ้น

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง ได้อธิบายถึงความหมายของคำว่า “อีโก้ (Ego)” ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของบุคลิกภาพ ที่ทำหน้าที่ตัดสินใจ แต่การตัดสินใจขึ้นอยู่กับอำนาจภายในร่างกาย หรือความต้องการ ความปรารถนาของคนคนนั้น ซึ่งอาจจะเห็นแก่ตัว (id) กับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความจริงจากสิ่งแวดล้อมภายนอก จริยธรรม ความเป็นเหตุเป็นผล (superego)

และเมื่อมีการข่งนำหน้าระหว่างปัจจัย 2 ปัจจัยนี้แล้วก็จะเกิดการตัดสินใจขึ้น

อีกสิ่งหนึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สิ่งมีชีวิตหรือการเชิงในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามคือ บุคลิกภาพ เกิดจากอะไร มาจากไหน นักทำนายบุคลิกภาพ ฟรานซ์ โจเซฟ กอลล์ (Franze Joseph Gall) ได้ให้ทฤษฎีว่า รอยหยักบนพื้นผิวสมองนั่นเองเป็นตัวกำหนด บุคลิกภาพ เพราะส่วนนี้ทำให้เราตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม มีผลต่อวิถีคิด ความรู้สึกและการกระทำของเรา

พัฒนาการ (Development)

คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงตามวัยของมนุษย์ ที่เป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม ในลักษณะบันไดวนไม่สิ้นสุด ตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนตาย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้มีความสัมพันธ์กันทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาต่าง ๆ โดยทั่วไป

การกล่าวถึง พัฒนาการมนุษย์นั้น จะเน้นที่การศึกษาถึง การเจริญเติบโตของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย และศักยภาพต่าง ๆ ของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการผสมผสาน ระหว่างการเจริญเติบโตไปสู่การมี วุฒิภาวะ และ การเรียนรู้

วุฒิภาวะ (Maturation)

คือ กระบวนการของการเจริญเติบโต หรือการเปลี่ยนแปลงในร่างกายมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดย ธรรมชาติอย่างมีระบบระเบียบ โดยไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่นความพร้อมของกล้ามเนื้อ การทำงานของต่อมต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรม ขึ้นเมื่อถึงเวลาหนึ่ง ๆ พัฒนาการชีวิตมนุษย์ส่วนหนึ่งขึ้นกับ วุฒิภาวะ พฤติกรรมพื้นฐานของชีวิต เช่น การนั่ง เดิน คลาน การเปล่งเสียงอ้อแอ้ เป็นวุฒิภาวะทั้งสิ้น แต่ถ้าเป็นพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนมักจะต้องใช้การเรียนรู้ หรือการฝึกฝนร่วมด้วย เช่น การพูดด้วยภาษาที่สละสลวย หรือการฝึกขี่จักรยาน การฝึกขับรถ เป็นต้น

ตัวอย่างการศึกษาวุฒิภาวะ ที่มีชื่อเสียงเรื่องหนึ่ง คือการศึกษาเด็กชนเผ่า โฮปี (Hopi) โดย Dennis (1940) ซึ่งเด็กชนเผ่านี้ ถูกเลี้ยง โดยการผูกติดกับไม้กระดานทั้งวัน ตั้งแต่อายุประมาณ 7 เดือน โดยไม่ได้มีการฝึกนั่ง คลาน หรือเดินเลย แต่หลังจากนั้นอีก 6 เดือน เมื่อปล่อยเด็กจากไม้กระดาน และได้รับการฝึกให้ นั่ง คลาน หรือ เดิน ทั้งนี้มีข้อเปรียบเทียบ พบว่า เด็กเผ่านี้เดินได้หลังจากเด็กยุโรป ประมาณ 1 เดือน ในขณะที่เด็กอัฟริกันเดินได้ก่อนเด็กยุโรป ประมาณ 1 เดือน

Dennis สรุปว่าการที่เด็กโฮปี เดินได้โดยไม่ต้องฝึกฝน และเด็กชนชาติอื่น ๆ เดินได้ในเวลาใกล้เคียงกัน เป็นผลมาจาก วุฒิภาวะ ของเด็กนั่นเอง

การเรียนรู้ (Learning)

คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกหัด การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการปรับตัว เพื่อความอยู่รอด ของมนุษย์ พัฒนาการของมนุษย์ต้องอาศัย การเรียนรู้มาก และ พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์ เป็นผลมาจาก การเรียนรู้มากกว่าวุฒิภาวะ

อย่างไรก็ตามทั้ง วุฒิภาวะ และ การเรียนรู้ ต่างก็มีความจำเป็นต่อพัฒนาการทั้งสิ้น การเรียนรู้ต่างๆ

จะดำเนินไปไม่ได้ หรือไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร ถ้ายังไม่ถึงวุฒิภาวะ แต่ถ้าถึงวุฒิภาวะของเด็กแล้วจะ

เอ็กซารนเป็นเอ็กซารนที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น จะได้ผลยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่นการเรียนรู้ภาษา พบว่าการที่ให้เด็กเรียน ภาษาที่สอง ตั้งแต่การใช้ภาษาแรกของเด็ก ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจดีพอนั้น ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร แต่หากถึงวุฒิภาวะแล้ว ไม่มีการฝึกหัด หรือได้เรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ แล้วค่อยไปฝึกหัดในภายหลัง ก็อาจไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เช่นการฝึกว่ายน้ำ ถีบจักรยาน หรือฝึกใช้ กล้ามเนื้อ ตอนโตมากแล้ว อาจไม่ได้ผลดีเท่าตอนเป็นเด็ก การเรียนรู้ใด ๆ จะได้ผลดียิ่งขึ้น จึงต้องให้เด็กมีวุฒิภาวะ หรือความพร้อม เสียก่อน จะทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น ๆ ได้ผลดียิ่งขึ้น

แนวคิดริสสะท้อนบุคลิกของผู้ฟัง

ศาสตราจารย์ เอเดรียน นอร์ธ แห่งมหาวิทยาลัยแอสเรียต-วัตต์ ในเอดินบะระ ประเทศสหราชอาณาจักรผู้นี้ ได้ทำการศึกษาดนตรีจิตวิทยา จนพบว่า รสนิยมในการฟังดนตรี เชื่อมโยงกับลักษณะนิสัยของบุคคล โดยเขาใช้เวลาศึกษาถึง 3 ปี ทำการสอบถามกับคนมากกว่า 36,000 คน ในมากกว่า 60 ประเทศ

และนี่คือผลการศึกษา ซึ่งถูกเผยแพร่ในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย คนที่ชอบฟังแนวบลูส์ ซึ่งมีท่วงทำนองและการร้องที่น่าเศร้าเป็นเอกลักษณ์ จะเป็นผู้มีความเคารพตนเองสูง ความคิดสร้างสรรค์ เข้ากับคนอื่นได้ง่าย อ่อนโยน และมีชีวิตชีวา เพลงแจ๊ส หรือดนตรีเต้นรำเล่นลัดจังหวะ เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ เข้ากับคนอื่นได้ง่าย เปิดเผยเพลงคลาสสิก เป็นคนเก็บตัว เปิดเผย แต่มักจะสนใจแต่เรื่องของตนเอง เพลงแร็ป และ ร็อก แอนด์ โรล (Rock 'n' roll) มีความเคารพตัวเองสูง และมีความคิดสร้างสรรค์มากมาย ขยันขันแข็ง เข้ากับคนอื่นได้ง่าย แต่ไม่ค่อยมีน้ำใจ คอเพลงโอเปร่า หรือละครที่มีเพลงและดนตรีเป็นหลักสำคัญในการดำเนินเรื่องราวนั้น จะมีความเคารพตนเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ และอ่อนโยน คนรักเพลงคันทรี่และเพลงสโตนโรลวันตก นอกจากจะมีความขยันขันแข็ง แล้ว ยังเข้ากับคนอื่นได้ง่าย คล้ายกับคนชอบเพลงเรกเก้และแดนซ์ เพียงแต่คนชอบเรกเก้จะเป็นพวกมีความคิดสร้างสรรค์ อ่อนโยน และเปิดเผยด้วย ในขณะที่คอเพลงแดนซ์ ขาดความละเอียดอ่อนและอ่อนโยน ส่วนอีกกลุ่มที่ตรงข้ามกับกลุ่มเคารพในตัวเองสูง นั่นคือกลุ่มคนชอบฟังอินดี้ ซึ่งแม้จะมีความคิดสร้างสรรค์ แต่เคารพตัวเองต่ำ ไม่มีความขยัน และไม่อ่อนโยน ซึ่งคล้ายกันกับบุคลิกของคนฟังเพลงเฮฟวีเมทัล ที่ต่อให้มีความคิดสร้างสรรค์ อ่อนโยนและมีชีวิตชีวา แต่กลับมีความเคารพตัวเองต่ำ ไม่มีความขยัน และเข้ากับคนอื่นได้ยาก คนกลุ่มนี้มักใช้ชีวิตด้วยความหดหู่ เป็นอันตรายต่อตนเองและสังคม แต่ลึก ๆ แล้วก็เป็นคนที่มีความละเอียดอ่อน

ศาสตราจารย์นอร์ธยังได้ค้นพบความคล้ายคลึงกันระหว่างรายได้และรสนิยมในการ เลือกฟังดนตรีอีกด้วย โดยผู้ที่มีรายได้น้อยจะเพลิดเพลินกับการฟังเพลงที่มีจังหวะปานกลางหรือช้า ในขณะที่คนที่มี

ฐานะดีจะชอบฟังเพลงที่มีความตื่นเต้นมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เพียงเท่านั้น จากการศึกษาอย่างทำให้ได้เห็นว่าคุณคนเรามากจะกำหนดตัวตนของตัวเอง และความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้อื่นจากแนวเพลงที่ฟัง หรือแม้แต่ไลฟ์สไตล์ในการใช้ชีวิต อย่างเช่นการแต่งตัว สถานที่ท่องเที่ยว หรือแม้ภาษาพูดที่มักจะใช้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าหากสิ่งเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับแนวคิดที่ชอบนั่นเอง

การรับรู้ความงามคืออะไร

TED TALK : เดนนิส คัตตัน

หัวข้อ : ทฤษฎีความงามแบบดาร์วิน

หลังจากที่ผู้คนมากมายพยายามกันมานานักต่อนัก นี่เป็นประเด็นที่ซับซ้อน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่า สิ่งต่างๆที่เราคิดว่าสวยงามนั้น มีหลากหลาย ทั้งใบหน้าของเด็กแบเบาะ เพลง “Harold in Italy” ของแบร์ลิออส ภาพยนตร์อย่าง “The Wizard of Oz” หรือละครของเชคอฟ ทิวทัศน์ของรัฐแคลิฟอร์เนียตอนกลาง ภาพวาดภูเขาไฟฟูจิของโฮคุไซ โอเปร่าอย่าง “Der Rosenkavalier” การทำลูกเตะประตูชัย ในนัดชิงแชมป์ฟุตบอลโลก ภาพ “Starry Night” ของ แวน โก๊ะ วรรณกรรมโดย เจน ออสเติน เพรด แอสแตร์ เต็มราผ่านไปบนหน้าจอ ที่กล่าวว่ามีทั้งมนุษย์ รูปทรงในธรรมชาติ ผลงานทางศิลปะ และการกระทำจากทักษะของมนุษย์ คำนียามของความงามที่ใช้ได้กับ ทุกๆสิ่งที่กล่าวมา คงไม่่ง่ายนักที่จะหาได้ ทฤษฎีที่มีอิทธิพลมากที่สุดด้านความงาม เท่าที่เราเคยมี ทฤษฎีนี้ไม่ได้มาจากปรัชญาทางศิลปะ ไม่ใช่จากนักวิชาการศิลปะโพสโตโมเดิร์น หรือนักวิจารณ์คนใหญ่คนโต ทฤษฎีนี้ มาจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเหรียญ หนอง และการสืบพันธุ์ของนกพิราบ ชาร์ลส์ ดาร์วิน นั่นเอง แน่นอนว่าหลายคนคิดว่าตัวเองรู้แล้วว่า ความงามคืออะไร ความงามขึ้นอยู่กับรสนิยมของแต่ละคน อะไรก็ตามที่กระตุ้นความรู้สึกของคุณ หรือที่บางคน โดยเฉพาะนักวิชาการเรียกว่า ความงามขึ้นอยู่กับรสนิยมทางวัฒนธรรม ของแต่ละคน ผู้คนเห็นด้วยว่าภาพวาด ภาพยนตร์ หรือบทเพลง มีความงาม เพราะสังคมของมนุษย์สอนให้เราชอบสิ่งคล้ายๆกัน ความพอใจจากความงามทั้งทางธรรมชาติและทางศิลปะ สามารถเข้าใจได้ โดยคนจากวัฒนธรรมต่างๆกันทั่วโลก ชาวญี่ปุ่นชื่นชอบบีโทเฟน คนประเทศเปรูรักภาพพิมพ์แบบญี่ปุ่น รูปปั้นอินคาถือว่าเป็นมรดก ของพิพิธภัณฑสถานในอังกฤษ ในขณะที่ วรรณกรรมของเชคสเปียร์ ได้รับการแปลเป็นภาษาหลักๆทุกภาษาทั่วโลก หรือพูดถึงดนตรีแจ๊ส หรือภาพยนตร์ของอเมริกา สิ่งเหล่านี้กระจายไปทุกที่ ศิลปะแต่ละชิ้นแต่ละอย่างแตกต่างกันมาก แต่คนในหลายๆวัฒนธรรม ก็กลับเห็นพ้องต้องกัน ในคุณค่าทางสุนทรียภาพ เราจะอธิบายเหตุผล ของความเป็นสากลนี้ได้อย่างไร คำตอบที่ดีที่สุด คือการใช้ทฤษฎีการวิวัฒนาการของดาร์วิน มาอธิบายกระบวนการประเมินค่าทางความงาม ต้องคิดย้อนกลับไปในอดีต ว่ารสนิยมทางศิลปะของพวกเขา นั้น เกิดขึ้นและคงอยู่มาถึงปัจจุบัน ได้อย่างไร ทั้งจากสมัยก่อนยุคประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อมในยุคโพลสโตจีน ที่ถือว่าบรรพบุรุษของเราเป็นคนเต็มตัว และทั้งสิ่งแวดล้อมทางสังคม ที่นำวิวัฒนาการมาสู่มนุษย์ การคิดย้อนกลับนี้ ใช้ข้อมูลจากหลายแห่ง รวมทั้งบันทึกโบราณของมนุษย์ ที่ถูกสร้างในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วย ซึ่งในที่นี้ ผมหมายถึงฟอสซิล ภาพวาดตามผนังถ้ำ เป็นต้น และเราก็ควรใช้ข้อมูล จากสิ่งที่พวกเรารู้ เกี่ยวกับบรรณนิมของเผ่าชนกลุ่มในถิ่นทุรกันดาร ที่มีชีวิตรอดจนถึงศตวรรษที่19และ20ด้วย ผมเองเชื่อมั่นมากกว่า การรับรู้ถึงความงาม ในระดับอารมณ์และความพอใจที่แรงกล้า เกิดมาจากวิวัฒนาการทางจิตวิทยาของมนุษย์ ความสามารถในการเข้าใจความงาม เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ดาร์วินกล่าวถึง ความสวยงามเป็นขั้นตอนการปรับตัว ที่เราพัฒนา และสร้างขึ้น ในการสร้างสรรค์ และความรื่นรมณ์ ต่องานศิลปะและสิ่งบันเทิง สำหรับพวกเราคนสมัยใหม่ ความเชี่ยวชาญทางศิลป์ ถูกนำมาใช้ในการสร้างโลกในจินตนาการ ในงานวรรณกรรม ในภาพยนตร์ เพื่อที่จะสื่อถึงอารมณ์ที่แรงกล้า กับดนตรี ภาพวาด และการเต้นรำ แต่ว่า รากฐานอย่างหนึ่ง จากบรรพบุรุษของพวกเราก็คงอยู่ในความต้องการด้านความงาม ความงามที่เราพบ ในทักษะการแสดงต่างๆ จากถ้ำลาสโคซ์ ถึงพีพีธท์ลูฟร์ ถึงคาร์เนกีฮอลล์ มนุษย์เรา มีบรรณนิมถาวรสำหรับศิลปะ มาตั้งแต่กำเนิด เราพบความงาม ในสิ่งที่ทำออกมาดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การออกแบบนิทรรศการ

การออกแบบนิทรรศการเป็นการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องซึ่งกันและกันทั้งที่เป็นเนื้อหาเรื่องราว วัสดุอุปกรณ์ รูปแบบ งบประมาณ สถานที่ และลักษณะธรรมชาติของผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

4.1 วัตถุประสงค์ของการออกแบบนิทรรศการ

1. เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ประชาชนได้รับความรู้และประสบการณ์จากการจัดนิทรรศการ
2. เป็นการประหยัดเวลา งบประมาณ และแรงงานในการลองผิดลองถูกกับสถานที่จริง ซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อความล้มเหลว อันอาจเกิดจากข้อจำกัดหลายประการ
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นและดึงดูดความสนใจประชาชนให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร
4. การออกแบบที่ดีเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้ดูแปลกตาและน่าทึ่งอย่างไม่มีที่สิ้นสุด อันเนื่องมาจากความคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบ
5. เพื่อเป็นการสร้างสรรค์รูปแบบของสื่อต่าง ๆ และเนื้อหาให้มีลักษณะกระชับ สวยงามตรงประเด็น เข้าใจง่าย

4.2 หลักการออกแบบในการจัดนิทรรศการ

1. ความเป็นเอกภาพ

เอกภาพ (unity) หมายถึง ผลรวมขององค์ประกอบที่อยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความ เป็นหน่วยเป็นกลุ่มเป็นก้อนเป็นเรื่องเดียวกัน มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันและกลมกลืนกัน นอกจากความเป็นเอกภาพจะสามารถดึงดูดความสนใจได้ดีแล้วยังช่วยในการสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจสาระได้ง่ายยิ่งขึ้นด้วย

ประโยชน์ของความเป็นเอกภาพในนิทรรศการ มีประโยชน์ทั้งต่อผู้จัดและผู้ชมหลายประการ คือ ป้องกันความสับสนและความเข้าใจผิด สะดวกในการจัดการและดำเนินงาน มีจุดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะแตกต่างจากสิ่งแวดล้อมโดยรอบ เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่ตรงกับวัตถุประสงค์ สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย สามารถจำแนกปัญหาและอุปสรรคได้ชัดเจน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพ ความเป็นเอกภาพแสดงออกให้เห็นรูปแบบต่าง ๆ ดังตัวอย่าง เช่น ความใกล้ชิด (proximity) การซ้ำ (repetition) ความต่อเนื่อง (continuation) ความหลากหลาย (variety) ความกลมกลืน (harmony)

2. ความสมดุล

ความสมดุล (balance) เป็นลักษณะการจัดองค์ประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ชมคล้อยตามโดยไม่รู้ตัว ความสมดุลช่วยให้ผู้ชมรู้สึกสบายไม่อึดอัดในขณะที่ชม นิทรรศการ เพราะความสมดุลทำให้เกิดความรู้สึกพอดีและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหา ความสมดุลในการออกแบบสื่อทัศนศิลป์ในนิทรรศการเป็นการถ่วงดุลขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้ความรู้สึกว่ามีปริมาณ ขนาดหรือน้ำหนักของแต่ละด้านเท่าเทียมกัน

2.1 ประเภทของความสมดุล ความสมดุลในงานออกแบบแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ

2.1.1 ความสมดุลแบบสมมาตร คือความสมดุลที่มีลักษณะซ้าย – ขวาเท่ากัน ได้ซึ่งเกิดจากการจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีปริมาณขนาดน้ำหนักเท่า ๆ กันทั้งซ้าย ทั้งขวา เมื่อแบ่งครึ่งด้วยเส้นแกนสมมติแนวตั้ง ความสมดุลลักษณะนี้ให้ความรู้สึก นิ่งเฉย มั่นคง แน่นนอน จริงจัง มีระเบียบวินัย ดังนั้นจึงมักจะใช้กับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานราชการ เรื่องราวทางศาสนา การเมือง การปกครอง

2.1.2 ความสมดุลแบบอสมมาตร คือความสมดุลที่มีลักษณะการจัดองค์ประกอบซ้าย – ขวาไม่เท่ากัน ไม่คำนึงถึงความเท่าเทียมของขนาดและปริมาณ แต่คำนึงถึงน้ำหนักที่ถ่วงดุลกัน เป็นสำคัญ ตัวอย่างเช่น ด้านซ้ายของภาพอาจมีรูปลูกแมว 3 ตัว ด้านขวามีรูปแม่แมวตัวเดียว ทำให้ทั้งสองด้านถ่วงดุลน้ำหนักซึ่งกันและกันได้ ความรู้สึกแบบอสมมาตรให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ไม่นิ่งเฉย ตื่นเต้น เนื้อหาที่มีลักษณะอิสระเป็นกันเองยืดหยุ่นได้ ไม่เคร่งเครียดมากนัก สนุกสนาน ผ่อนคลาย ความสมดุลแบบอสมมาตรจึงค่อนข้างเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นแสดงออกถึงความคิดตรัสสร้างสรรค์ มีอิสระ และท้าทายในการออกแบบ

2.2 ความสมดุลของสี สีเป็นสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้โดยตรง สามารถถ่วงน้ำหนักให้เกิดความสมดุลได้ทั้งแบบสมมาตรและแบบอสมมาตร

2.3 ความสมดุลของรูปร่าง สิ่งเร้าที่มีรูปร่างต่างกันจะสามารถกระตุ้นให้รู้สึกถึงความสมดุลได้ทั้งแบบสมมาตรและอสมมาตร

2.4 ความสมดุลของน้ำหนักหรือความเข้มของสี

2.5 ความสมดุลของพื้นผิว พื้นผิวของวัตถุที่มีลักษณะแตกต่างกันจะสามารถก่อให้เกิดความสมดุลได้ทั้งแบบสมมาตรและแบบอสมมาตร

2.6 ความสมดุลของตำแหน่งและทิศทาง การจัดวางองค์ประกอบที่เป็นจุดเด่นในตำแหน่งหรือทิศทางของสายตาสถาจะสามารถถ่วงดุลกับส่วนประกอบอื่น ๆ ที่มีปริมาณมากกว่าได้ และก่อให้เกิดความสมดุลได้ทั้งแบบสมมาตรและแบบอสมมาตร

3. การเน้น

การเน้น (emphasis) เป็นการเลือกย้าทำให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งเร้าให้มีความเข้มโดดเด่นกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ช่วยกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดการรับรู้ในนิทรรศการได้มากกว่าสิ่งแวดล้อมทั่วไป ทำให้ผู้ชมรับรู้จุดที่เน้นได้ชัดเจนกว่าส่วนอื่นที่มีลักษณะเป็นปกติธรรมดา การเน้นให้เกิดจุดเด่นอาจต้องอาศัยองค์ประกอบศิลป์ ได้แก่ สี แสงเงา พื้นผิว รูปร่าง รูปทรง ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีวิธีเน้นได้

หลายวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การเน้นด้วยการตัดกัน หมายถึง การจัดองค์ประกอบสำคัญของแต่ละส่วนให้มีความเข้มต่างกันไปในทิศทางตรงกันข้ามจะสามารถดึงดูดความสนใจได้ดีขึ้น

3.2 การเน้นด้วยการแยกตัวออกไป หมายถึง การจัดองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งแยกตัวออกไปจากกลุ่มองค์ประกอบส่วนใหญ่ซึ่งรวมตัวกันอยู่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน องค์ประกอบที่แยกตัวออกไปจะกลายเป็นจุดเด่น สามารถเน้นให้เกิดความสนใจได้มากขึ้นเนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากองค์ประกอบที่รวมตัวกัน

3.3 การเน้นเนื้อหาโดยรวม การจัดนิทรรศการโดยเน้นเนื้อหาภาพรวมทั้งหมด ไม่มีการเน้นจุดใดจุดหนึ่งเป็นจุดสนใจโดยเฉพาะ เนื่องจากองค์ประกอบทุกอย่างถูกจัดให้มีคุณค่าต่อการรับรู้และการเรียนรู้พอ ๆ กัน เป็นการสร้างความคิดรวบยอด (concept) ของนิทรรศการให้เด่นชัดครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด การเน้นลักษณะนี้จะช่วยให้เนื้อหาของนิทรรศการมีความเป็นอันหนึ่งเดียวกันหรือมีเอกภาพ ไม่มีส่วนใดแปลกแยกไปจากส่วนรวม

3.4 การเน้นให้เกิดจังหวะ คำว่า “จังหวะ” หมายถึงตำแหน่งของสิ่งเร้าที่ถูกจัดวางเป็นระยะ ๆ อาจถี่หรือห่างมีทิศทางเดียวกันหรือหลายทิศทาง ขนาดเดียวกันหรือแตกต่างกันหลายขนาด เป็นต้น การจัดองค์ประกอบที่มีลักษณะเดียวกันให้อยู่ในแนวเดียวกันอย่างเป็นระเบียบจะทำให้รู้สึกจริงจังเคร่งเครียดไม่เป็นกันเอง แต่ถ้ากำหนดให้องค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีลักษณะผิดปกติหรือแปลกไปจากส่วนอื่น ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงสี ขนาด รูปร่าง ทิศทางหรือตำแหน่งพื้นผิว ก็จะทำให้ผลงานนั้นมีจังหวะที่น่าสนใจมากขึ้น

3.5 การเน้นโดยการจัดวางตำแหน่ง การจัดองค์ประกอบให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและทำให้น่าสนใจด้วยเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เช่น การวางตำแหน่งให้มีทิศทางคล้ายตามกัน การวางตำแหน่งให้อยู่ตรงจุดรวมเส้นรัศมีการวางตำแหน่งโดยใช้เส้นนำสายตาไปยังส่วนสำคัญของภาพ

4.3 ตัวอย่างการเน้นให้เกิดจุดเด่นในนิทรรศการ

1. การเน้นด้วยสี การจัดป้ายนิเทศเพื่อแสดงองค์ประกอบและกระบวนการเรียนการสอน ผู้จัดเน้นให้สะดุดตาด้วยพื้นสีเหลืองซึ่งเป็นสีที่มีความสว่าง สามารถกระตุ้นการรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแต่ละตอน

2. การเน้นด้วยสีและพื้นผิว อาคารและบริเวณโดยรอบบางส่วนภายในโรงถ่ายภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Holly Wood) เน้นด้วยสีตรงกันข้ามให้ดูตัดกัน กระตุ้นสายตาแลดูฉูดฉาด ตื่นเต้น สร้างความสนุกสนานด้วยลวดลายสีดำตัดกับพื้นสีขาวพื้นผิวที่มีระเบียบแบบแผนของรูปทรงครึ่งวงกลมที่อยู่ติดกัน

3. การเน้นด้วยแสง ภาพการจัดนิทรรศการโคมไฟจีนที่เมืองซานฟรานซิสโก สหรัฐอเมริกา เป็นโคมไฟรูปต่าง ๆ ที่โดดเด่นท่ามกลางเงามืดรอบด้าน เป็นการเน้นรูปทรงด้วยแสงไฟจากด้านบนส่องผ่านวัสดุโปร่งแสง ทำให้ดูมองใส สวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเน้นด้วยเส้นหรือแถบสี เป็นการเน้นตัวอาคารจัดแสดงนิทรรศการ การด้วยแถบสีเหลืองตัดกับพื้นสีน้ำเงิน ทำให้โดดเด่นมองเห็นจากระยะไกลและสามารถสื่อความหมายได้ดีเมื่อนำเครื่องหมายสัญลักษณ์ของสินค้าหรือบริษัทต่าง ๆ (logo) ที่มีความเกี่ยวข้องกันมาวางเรียงกันบนแถบสีเหลืองทำให้มองเห็นชัด

5. การเน้นด้วยพื้นผิว เป็นการออกแบบในการนำเสนอสินค้าหรือวัสดุจัดแสดง โดยคำนึงถึงความกลมกลืนระหว่างสินค้ากับวัตถุตั้งซึ่งเป็นที่มาของสินค้า พื้นที่ยังหมดคลุมด้วยเมล็ดถั่วเหลืองจำนวนมากทำให้เห็นเป็นพื้นผิวแบบซ้ำ ๆ ด้วยขนาดเล็ก ๆ ที่ใกล้เคียงกันตัดกับผลิตภัณฑ์กล่องสีเหลี่ยมทำให้ดูเด่นขึ้นมาจากพื้น สามารถสื่อความหมายโดยภาพรวมของผลิตภัณฑ์ได้อย่างสมบูรณ์

6. การเน้นด้วยขนาด ทิศทาง และการเคลื่อนไหว การจัดแสดงสินค้าในงานวันนักประดิษฐ์ ณ กรุงเทพมหานคร สินค้านมถั่วเหลือง ยี่ห้อแล็คตาซอย เรียกร้องความสนใจผู้ชมได้ดี เนื่องจากการออกแบบหุ่นจำลองกล่องบรรจุขนาดใหญ่กว่าของจริงหลายเท่าตัวมากทำให้ดูแปลกตา การจัดวางให้กล่องเอียงดูผิดแปลกไปจากสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ตรงมุมกล่องด้านบนที่เอียงลงจำลองเป็นนมถั่วเหลืองไหลออกจากกล่องลงในแก้วที่วางรองรับอยู่ด้านล่าง การไหลของน้ำนมถั่วเหลืองทำให้มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จึงดูเหมือนเป็นองค์ประกอบที่สามารถกระตุ้นความสนใจได้ดีกว่าองค์ประกอบอื่น

7. การเน้นด้วยรูปทรงและทิศทางอาคารจัดแสดงนิทรรศการของบริษัท BAYER ในงานปีโอไอ แฟร์ 2000 ที่เมืองทองธานี กรุงเทพมหานคร ออกแบบเป็นรูปทรงกล่องสีเหลี่ยมคล้ายลูกเต๋าติดตั้งเป็นมุมเอียงทำให้ดูแปลก กระตุ้นความสนใจได้ดีกว่าอาคารอื่น ๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

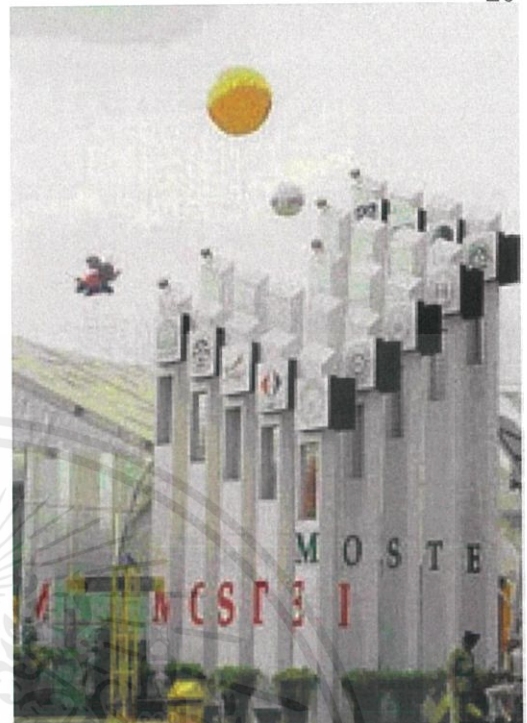
8. การเน้นด้วยขนาด พื้นผิว และรูปทรงอาคารลูกกอล์ฟขององค์การนาซ่า (NASA) มลรัฐฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา ออกแบบเป็นรูปทรงกลมขนาดมหึมา พื้นผิวภายนอกเป็นรูปสามเหลี่ยมลักษณะ 3 มิติ ขนาดเล็ก ๆ จำนวนมาก วางเรียงต่อเนื่องกันอย่างเป็นระเบียบเต็มพื้นที่โดยรอบทั้งหมด

9. การเน้นด้วยรูปร่าง สี และขนาด การจัดป้ายนิเทศของพิพิธภัณฑ์เพื่อสุขภาพเป็นการเน้นเนื้อหาด้วยรูปภาพที่มีรูปร่างขนาดใหญ่สีอ่อนตัดกับพื้นสีน้ำเงินเข้มทำให้ป้ายนิเทศโดดเด่นและสื่อความหมายได้ชัดเจน

10. การเน้นด้วยรูปซ้ำ ๆ กัน การออกแบบองค์ประกอบอาคารนิทรรศการของบริษัท MOSTE ในงานปีโอไอ แฟร์ 2000 ณ กรุงเทพมหานคร เน้นด้วยรูปทรงสีเหลี่ยมสูงจนมองเป็นเส้นหลาย ๆ กัน มีลักษณะซ้ำ ๆ กัน ด้านบนแต่ละเส้นตัดเฉียงลดหลั่นกัน ทำให้ดูเป็นกลุ่มเป็นอันหนึ่งเดียวกัน

11. การเน้นด้วยขนาดการเน้นองค์ประกอบของการจัดแสดงด้วยขนาดที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่ง ได้แก่รูปกีตาร์ขนาดใหญ่หน้าโรงถ่ายทำภาพยนตร์ฮอลลีวูด นครลอส แองเจลลิส ตั้งตระหง่านโดดเด่นเป็นที่สนใจของผู้ชมของทั่วไป เนื่องจากถูกออกแบบให้มีขนาดใหญ่เป็นพิเศษและมีสัดส่วนเหมือนของจริงทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงการเน้นองค์ประกอบของ การจัดแสดงด้วยขนาด
ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงการเน้นด้วยรูปซ้ำ ๆ กัน
ที่มา : <http://hnung4.blogspot.com>
ที่มา : <http://hnung4.blogspot.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 โครงการอ้างอิง

4.4.1 The Street Barber Project

The street barber project เป็นโครงการของ Nasir Sobhani ช่างตัดผมชาวออสเตรเลีย ที่เคยทิ้งตึกและใช้ชีวิตที่ผิดพลาด แต่ก็กลับตัวกลับใจมาเป็นช่างตัดผม เมื่อเห็นว่าการตัดผมของตน สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ จึงเริ่มการเดินทางตัดผมให้ Homeless ตามท้องถนน และอัดคลิปลง Social network เพื่อชักชวนให้ช่างตัดผมคนอื่นๆ ที่ติดตามเขาอยู่ ได้เกิดแรงบันดาลใจในอาชีพของตน โดยในระหว่างตัดผมเขาก็ได้พูดคุยกับคนเหล่านั้น ทำให้เห็นมุมมองแปลกใหม่และทำให้รู้ว่าคนเหล่านั้นรู้สึกขอบคุณมาแค่ไหนกับสิ่งที่เขาทำ ซึ่งสิ่งที่เขาพยายามทำก็เกิดผล เมื่อมีช่างทำผมมากมายจากหลากหลายท้องที่ ได้เข้าร่วมโครงการนี้ และอัดคลิปวิดีโอถ่ายไว้ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจกับช่างตัดผมคนอื่นๆ ต่อไป

website : <http://thestreetsbarber.com>

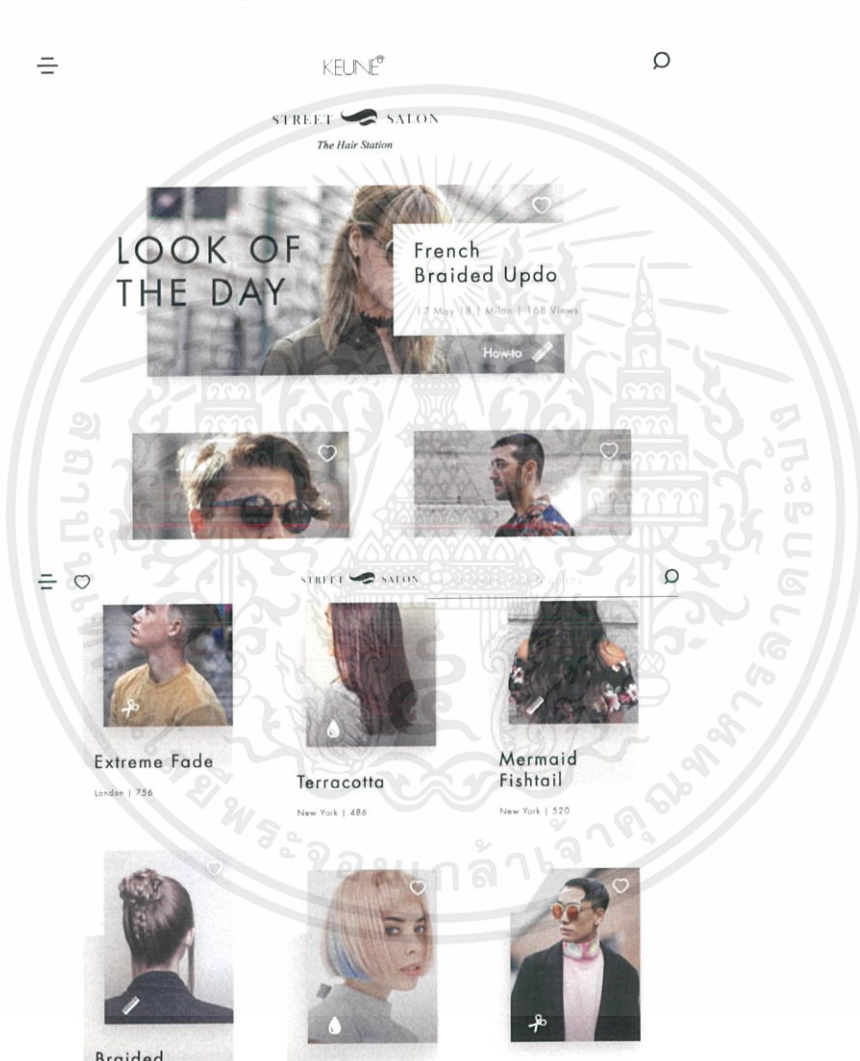
ภาพที่ 4.2 ภาพ website ของ The street barber

ที่มา : <http://thestreetsbarber.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 Street Salon

Street salon เป็น website ที่รวบรวมทรงผมในชีวิตจริงที่สามารถทำตามได้ และผู้คนทำทรงนั้นในท้องถนนจริง ซึ่งทาง Street salon เชื่อว่า ทรงผมตามท้องถนนก็มีความแปลกใหม่ได้ไม่แพ้ทรงผมในนิตยสารแฟชั่น อีกทั้งยังเป็นทรงที่สามารถทำได้จริงอีกด้วย ดังนั้น street salon จึงเป็นการรวบรวมเทรนด์ทรงผมตามท้องถนนต่างๆในทุกๆวัน เพื่อให้เห็นถึงเทรนด์จริงๆที่เกิดขึ้นตามท้องถนน ไม่ใช่เทรนด์ที่เหล่าแฟชั่นกูรูเป็นคนกำหนดขึ้น

ภาพที่ 4.3 ภาพ website ของ Street salon
ที่มา <https://www.streetsalon.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 The Art of Hair: Frivolities and Trophies Exhibition

น้ำหอมชวีชีวา ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยการเชื่อมโยงความห่วงใยที่ทุกคนมีให้กันผ่านของฝากอย่างน้ำหอมที่ยังคงเป็นสิ่งที่แทนความรู้สึกได้ลึกซึ้ง เพราะกลิ่นหอมของน้ำหอมนั้นมีความนัยซ่อนอยู่เสมอ บุคลิกและเสน่ห์ของเมืองต่างๆ ถูกนำมาสื่ออย่างมีความหมาย หนึ่งในห้าสัมผัสที่มนุษย์สามารถเข้าถึงได้ นั่นคือ การรับรู้ด้วยกลิ่น ซึ่งยังมีเคยแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา แม้ว่าสิ่งรอบตัวนั้นเปลี่ยนแปลงทุกวัน แต่กลิ่นน้ำหอม กลิ่นดอกไม้บานาพรรณนั้น มันโชยความหอมเหมือนเดิมมานานแสนนาน เรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของเมืองต่างๆ ในประเทศไทยนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้คน หรือ สิ่งก่อสร้าง รวมไปถึงเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ ของแต่ละเมือง เป็นสิ่งที่น่าสนใจและมีเสน่ห์ให้ผู้คนจากทุกมุมโลก ต้องมาเยือนและรู้สึกต้องมนต์หลงไหลแต่ละเมืองที่สำคัญๆ ในไทย

ภาพที่ 4.4 ภาพทรงผมของ Marcel Duchamp

ภาพที่ 4.4 ภาพเส้นผมของเด็กหญิงที่ถูกตัดก่อนส่งเข้าคณะนักบวชคาร์เมไลน์ของอังกฤษ (ภาพจัดแสดงภายในนิทรรศการ)

ที่มา : <http://www.businessinsider.com>

ที่มา : <http://www.businessinsider.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

Photomontage

Photomontage คือ การสร้างรูปถ่ายโดยการตัดต่อบางส่วนของรูปถ่ายหลาย ๆ รูปมาประกอบกันเป็นภาพใหม่ ซึ่งบางครั้งรูปจะถูกนำมาถ่ายใหม่อีกครั้ง งานที่ได้จึงมักจะไม่มีย่อต่อของภาพ ก็คล้ายๆกับโปรแกรมตัดต่อภาพ หรือ Photoshop ที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั่นเอง โดยศิลปินในกลุ่ม Constructivism นั้นเป็นกลุ่มแรกที่มีการใช้เทคนิคนี้ เช่นงาน 'Lenin and Electrification' ของ Gustav Klutsis งานของกลุ่มนี้จะแตกต่างจากของกลุ่ม Dadaism ตรงที่งานของ Dada นั้นจะแสดงถึงการทำลายมากกว่า

เกิดขึ้นในช่วงปี 1857 ทำให้เป็นที่นิยมอย่างมาก เป็นการนำรูปจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มาทำการตัดปะ รวมกัน เพื่อ สื่อเรื่องราว มีทั้งการปะติดแบบธรรมดา และการปะติดแล้วนำมาพันที่ทับอีกที เทคนิคนี้ได้เข้ามาสู่ทางเยอรมัน โดย George Grosz ใน ปี 1915 และใช้โดย กลุ่ม ดาดาจะเห็นได้จากงานของ John Heartfield, Hannah Höch, Kurt Schwitters, Raoul Hausmann และ Johannes Baader และได้นำมาใช้โดยกลุ่ม CONSTRUCTIVISM ของรัสเซีย ในเวลาใกล้เคียงกัน โดยงาน Photomontage ของกลุ่ม Constructivism นั้นจะเน้นการการตีแผ่สังคม ณ ตอนนั้น ที่เป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1

ภาพถ่ายเป็นสิ่งที่สามารถสื่อสารและถ่ายทอดเรื่องราวได้ด้วยตัวเอง การเกิดขึ้นของภาพถ่ายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆอย่างมากมาย ภาพถ่ายทุกนำมาใช้ในการบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้น บันทึกความจริง ช่วยในเรื่องของการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ เข้ามาแทนที่ภาพเขียนซึ่งต้องใช้ทักษะสูง และกินเวลานาน อีกทั้งไม่อาจเชื่อได้ว่าภาพเขียนมีความสมจริงที่สุดหรือไม่ภาพถ่ายจึงเป็นสื่อที่นำเสนอความจริงมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ภาพถ่ายในยุคแรกนั้นถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก ศิลปิน จิตรกรเห็นว่าภาพถ่ายไม่ได้เป็นศิลปะ ช่างภาพเพียงแค่อัดชัตเตอร์เท่านั้น ไม่ได้ใช้ ทักษะและเวลานาน ต่างจากงานจิตรกรรมที่ศิลปินต้องใช้ทักษะสูงใช้เวลาและความอดทนอย่างมากกว่าจะ สามารถผลิตผลงานได้ชิ้นหนึ่ง ภาพที่தாகาลังเกิดขึ้นใหม่ในยุคสมัยนั้นจึงต้องเลียนแบบสุนทรียศาสตร์ความงามจาก ภาพจิตรกรรม ทั้งการจัดองค์ประกอบทุกอย่างถูกทำให้เหมือนภาพจิตรกรรมที่สุด ภาพถ่ายนี้คือ (Pictorialism) ทำให้ภาพมีความประณีตบรรจง

ศิลปะได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามความคิดในแต่ละยุคสมัย ในช่วงปี 1920 หลังจากการเกิด สงครามโลกครั้งที่ 1 ศิลปะการตัดต่อภาพถือเป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ (Photomontage) เริ่มจากศิลปินที่ตัดต่อ ภาพเพื่อต้องการคลายเครียดตัดต่อภาพคนให้หัวโต ดูเป็นไปไม่ได้จริงเพื่อความสนุกสนาน ซึ่งต่อมาได้รับความนิยม อย่างกว้างขวาง ศิลปินจำนวนมากได้ทำภาพตัดต่อ และถือว่า ภาพตัดต่อเป็นงานศิลปะยุคใหม่ ที่กรุงเบอร์ลิน ในประเทศเยอรมันมีกลุ่มเคลื่อนไหวทางศิลปะชื่อว่า เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม Da Da เป็นกลุ่มที่ช่วยผลักดันให้ภาพตัดต่อได้รับความนิยมโดยมีการจัดการประกวดภาพตัดต่อในโปสการ์ด และทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดศิลปะแบบ Surrealism ซึ่งได้รับความนิยมในยุโรป ได้มีการนำเอาเทคนิคของ photomontage เข้าไปใช้ในการสร้างงานแบบ surrealism ด้วย กลุ่ม Da Da มีได้มีการพูดคุยกับศิลปินกลุ่มต่างๆอย่าง Pop Art และร่วมกันเคลื่อนไหวผ่าน แพลเป็นไทยก็คือ ศิลปะภาพตัดต่อด้วยรูปถ่าย

ทางการทำmagazine ทำให้ศิลปะ Photomontage เป็นที่นิยมและแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบันและเป็นที่ยอมรับใน งานโฆษณาเป็นอย่างมาก

แนวคิดหลังสมัยใหม่ (Postmodern)เป็นแนวคิดที่ละทิ้งความจริงใน ทฤษฎีเก่าๆที่ postmodern ได้แสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนของความหมายที่ถูกสร้างขึ้น การใช้วิทยาศาสตร์เป็นแกนในการหาคำตอบว่า อะไรจริงไม่จริงกลายเป็นเรื่องเก่า ทำให้มนุษย์ตั้งคำถามว่าวิทยาศาสตร์ดีจริงหรือเปล่า มนุษย์ได้มาถูกทางหรือไม่ ความหมายต่างๆที่ถูกนิยามขึ้นโดยมนุษย์นั้นซึ่งทำให้คนเชื่อด้วยการสร้างขึ้นมาเป็นความรู้นั้นเป็นความจริงแท้ หรือไม่ ซึ่งความหมายต่างๆไม่มีอะไรตายตัวความหมายคือการต่อสู้ที่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ หลังสมัยใหม่ ทุกอย่างเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วมาก สื่อต่างๆมีการบีบอัดใส่อย่างรวดเร็ว เทคโนโลยี สารสนเทศทำให้มนุษย์แปลกแยกจากสังคมที่เป็นอยู่เกิดการล่มสลายระหว่างความจริงกับภาพจำลอง การลอก เลียน คัดลอกงาน ศิลปะ ภาพถ่าย สิ่งเหล่านี้กลายเป็นตัวแทนความจริง การสร้างภาพจำลองจากคอมพิวเตอร์ สร้างความจริงขึ้นมาใหม่จากโมเดล 3 มิติ สิ่ง เป็นการสร้างความสมจริงขึ้นมาล่อลวงเราซึ่งความจริงแล้วสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่ของจริง

การละทิ้งความจริงนั้นกล่าวได้ว่าได้เกิดขึ้นมาแล้วในศิลปะแบบ impressionism ที่ได้ละทิ้งแนวคิดเก่าซึ่ง ว่าศิลปะที่ดีต้องมีความสมจริง งานศิลปะในยุคนี้ไม่ได้ตอบสนองชนชั้นสูงอีกต่อไปแต่เป็นการพูดถึงวิถีชีวิตของชน ชั้นกลางที่ได้เกิดขึ้นในสมัยนั้น ภาพเขียนในยุคนี้ได้เป็นการแสดงออกถึงความประทับใจเป็นหลักให้ความสำคัญกับ แสงและสีได้เริ่มมีการนำสูงอีกต่อไปแต่เป็นการพูดถึงวิถีชีวิตของชนชั้นกลางที่ได้เกิดขึ้นในสมัยนั้น ภาพเขียนในยุค นี้ได้เป็นการแสดงออกถึงความประทับใจเป็นหลัก ให้ความสำคัญกับแสงและสีได้เริ่มมีการนำวิทยาศาสตร์เข้ามาให้ ในการเขียนรูปโดยมีการค้นพบว่า แสงที่ตกกระทบกับวัตถุมี 7 สี ซึ่งถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับยุคนั้น ภาพเขียนในยุค นี้ไม่ได้เน้นให้มีความงามที่ละเอียดไม่มีการเกลี่ยสีให้เข้าหากันแบบงานศิลปะยุคก่อนๆ ภาพที่เขียนไม่จำเป็นต้องมี ขนาดใหญ่เพราะภาพเน้นอารมณ์อย่างเช่นงานของ van gogh ไม่ได้อิงความเป็นจริงในธรรมชาติอยู่เลยใน ห่วง ขณะนั้นผีแปร่งจึงหยาบและนิยมเขียนให้เสร็จอย่างรวดเร็ว แสดงให้เห็นว่าศิลปะไม่จำเป็นต้องทำให้ใหญ่โตหรือ ใช้เวลานาน และนิยมเขียนภาพที่เกี่ยวกับชีวิตของคน กิจกรรมของคน ตาม สถานที่ต่างๆศิลปินไม่ได้ทำงานเพื่อชน ชั้นสูงอีกต่อไปแต่ศิลปิน แสดงให้เห็นว่า impressionism ได้ ปฏิเสธแนวคิดในการสร้างงานศิลปะแบบเก่าทั้งหมด และเป็นโครงสร้างสำคัญต่อศิลปะยุคใหม่ในลัทธิ ต่างๆมาจนถึงทุกวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

5.1 Concept Exhibition

นิทรรศการที่จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเราผ่านทรงผม เนื่องจากการพัฒนาบุคลิกเริ่มจากภายนอกสู่ภายใน เราสามารถปรับปรุงบุคลิกเพื่อให้เรามีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นได้ และเมื่อเราเกิดความมั่นใจ เราก็จะใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจทำ

5.2 กลุ่มเป้าหมาย

คนรุ่นใหม่ช่วงอายุระหว่าง 23-30 ปี เป็นช่วงที่เพิ่งเริ่มหางาน หรือ เป็นช่วงที่เข้าใจถึงความสำคัญบุคลิกภาพและเป็นช่วงวัยที่มีแนวโน้มจะพัฒนาบุคลิกภาพได้ชัดเจนและรวดเร็วที่สุด

5.3 แนวทางการออกแบบ

5.3.1 แนวทางที่ 1 No more bad hair day

เป็นการออกแบบโดยได้แรงบันดาลใจมาจากสำนวนภาษาอังกฤษว่า Bad hair day คือ วันที่อะไรงี้ไม่เป็นอย่างใจ โดยนิทรรศการจะพูดถึงว่า จะไม่มีวันที่ผิดพลาดอีกถ้าเราแก้ไขทรงผมให้ตรงกับบุคลิกภาพ โดยมีภาพตัวอย่างอ้างอิงดังนี้

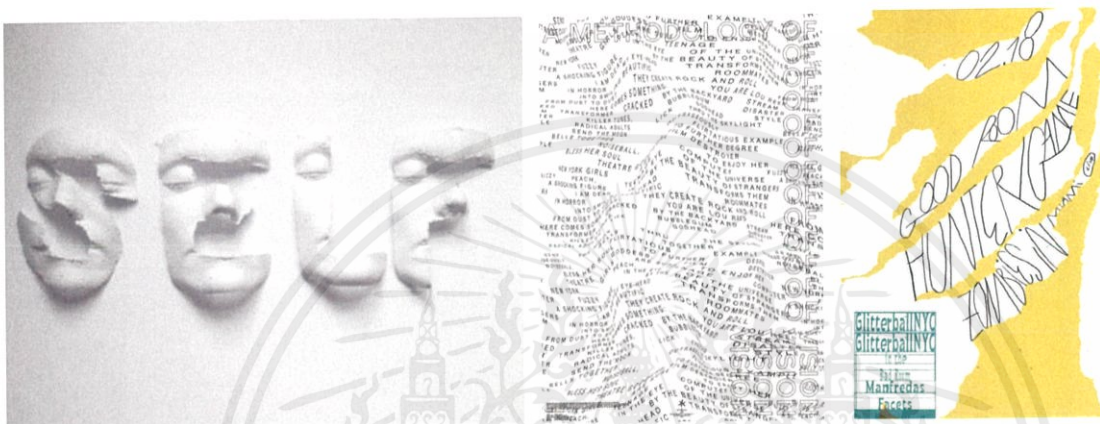
ภาพที่ 5.1 ภาพแนวทางการออกแบบที่ 1

ที่มา www.pinterest.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 แนวทางที่ 2 Cracking persona

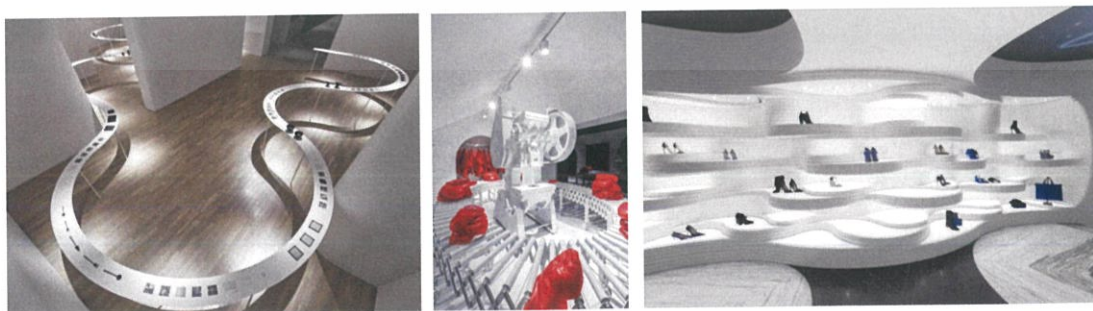
แนวทางที่ใช้ในการออกแบบ concept นี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากแนวคิดที่ว่า บุคลิกภาพเปรียบเหมือนหน้ากากที่ปิดบังตัวตนของเราไว้ ถ้าเราทำลายหน้ากากทิ้งไป เราจะพบว่าการพัฒนาบุคลิกภาพจากตัวตนของเราจริงๆสร้างความสุขให้กับชีวิตได้มากกว่า โดยมีตัวอย่างอ้างอิงดังนี้

ภาพที่ 5.2 ภาพแนวทางการออกแบบที่ 2
ที่มา www.pinterest.com

5.2.3 แนวทางที่ 3 Factory

แนวทางที่ใช้ในการออกแบบ concept นี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยเปรียบเทียบว่าผู้ชมนิทรรศการคือสินค้าที่ออกมาจากโรงงาน หากผู้ชมอยากโดดเด่นออกมาจากสินค้าชิ้นอื่นๆ ก็จะต้องหลุดออกจากความเป็นโรงงานและออกมาเป็นตัวของตัวเองสักที โดยมีตัวอย่างอ้างอิงดังนี้

ภาพที่ 5.3 ภาพแนวทางการออกแบบที่ 3
ที่มา www.pinterest.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จาก 3 แนวทางข้างต้น จึงสรุปได้ว่า แนวทางที่ 1 No more bad hair day คือแนวทางที่ดู น่าสนใจ และน่าจะสามารถนำไปพัฒนาต่อได้จึงได้นำแนวทางนี้มาปรับปรุงต่อไป

5.3 ขอบเขตของงาน

- 1.3.1 สัญลักษณ์นิทรรศการ
- 1.3.2 สิ่งพิมพ์เพื่อการประชาสัมพันธ์
 - 1 पोสเตอร์ประชาสัมพันธ์
- 1.3.3 สื่อ Online เพื่อการประชาสัมพันธ์
 - 1 पोสเตอร์ Online
- 1.3.4 แผนผังนิทรรศการและโมเดลจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

6.1 Concept

จากการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น สรุปได้ว่าจะใช้ Concept “No more bad hair day” โดยปรับเปลี่ยนสไตล์งานเป็นแนว Photomontage โดยภายในนิทรรศการ แบ่งเป็น 3 ส่วน มีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

6.1.1 History

บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของทรงผมที่เลือกมา คัดเลือกมาจากทรงผมที่คนเลือกเข้าไปใช้บริการในร้านตัดผมมากที่สุด 3 อันดับ โดยจัดหมวดหมู่ของทรงผมเป็น

1 Masculine

ทรงผมที่แสดงออกถึงความเป็นชาย ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ชายทำเท่านั้น

- Curtain
- Undercut
- Skinhead

2 Feminine

ทรงผมที่แสดงออกถึงความเป็นหญิงโดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้หญิงทำเท่านั้น

- Braids
- Dreads
- Bun

6.1.2 Interactive

เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมได้ทดลองใส่บุคลิกภาพใหม่ๆให้กับตนเอง โดยจะมีทรงผมให้เลือกถ่ายรูป เพื่อให้เราลองดูว่า หน้าตาเรา บุคลิกเรา หรือบุคลิกที่เราต้องการพัฒนาไปเป็นนั้น เหมาะกับทรงผมทรงไหน โดยแบ่งออกเป็น 2 ฝั่งคือ

1 Barber

ทรงผมที่ได้รับการโหวตว่าเป็นทรงที่ฮิตตลอดกาลของผู้ชาย

- Texture cut with fringe
- Buzz cut

2 Slick back

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Side parting

- Pompadour

2 Salon

ทรงผมที่ได้รับการโหวตว่าเป็นทรงที่ยืดตลอดกาลของผู้หญิง

- Ponytail

- Braids

- Bun

- Pixie

- Let hair down

6.1.3 Data analysis

เป็นการสรุปผลข้อมูลของนิทรรศการ เมื่อคนมีส่วนร่วมใน Interactive แล้ว จะทำให้ข้อมูลส่วนนี้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เนื่องจากผู้เข้าชมจะสามารถโหวตบุคลิกของผู้อื่นที่เข้าชมนิทรรศการได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จริงมากที่สุด

6.2 Logo

เริ่มต้นพัฒนา Logo จากชื่อของนิทรรศการโดยกำหนดว่าจะใช้เป็นลักษณะ Logotype

6.2.1 Sketch Logo

DE - Tangle DE - Tangle

DE -
Tangle
GLE

ภาพที่ 6.1 ภาพ Sketch Logo ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

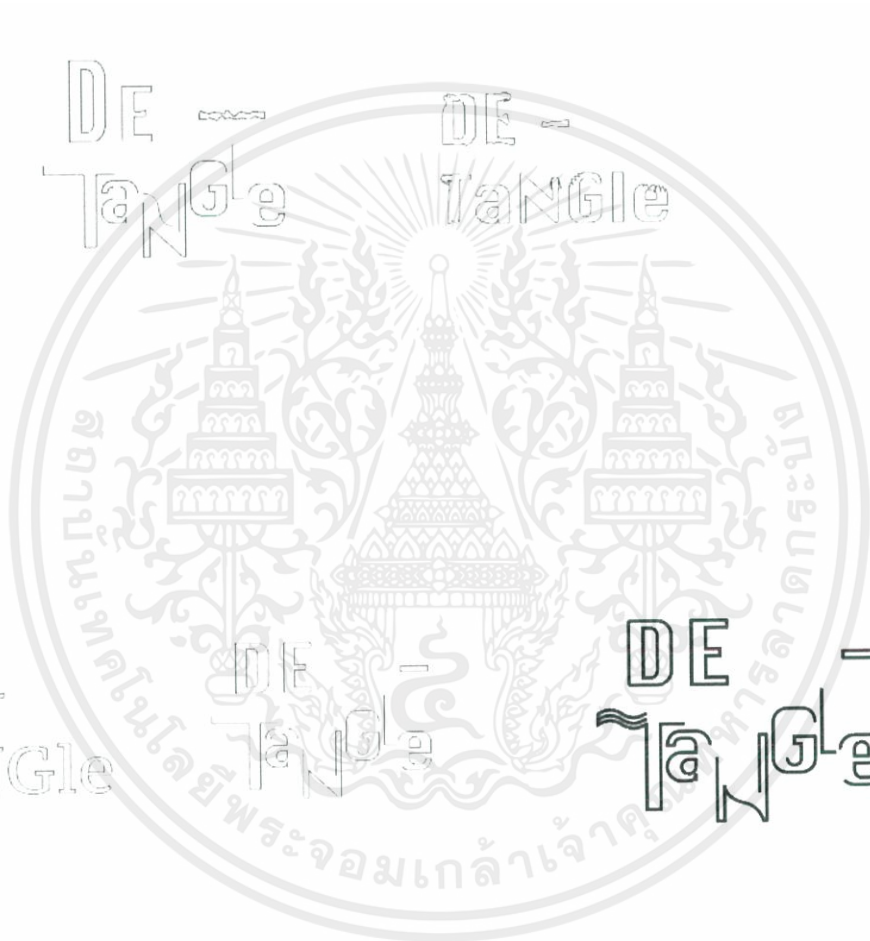
DE - tangle DE - TANGLE

DE - Tangle DE - TANGLE

DE - TaNGle

DE - Tangle

DE - TaNGle

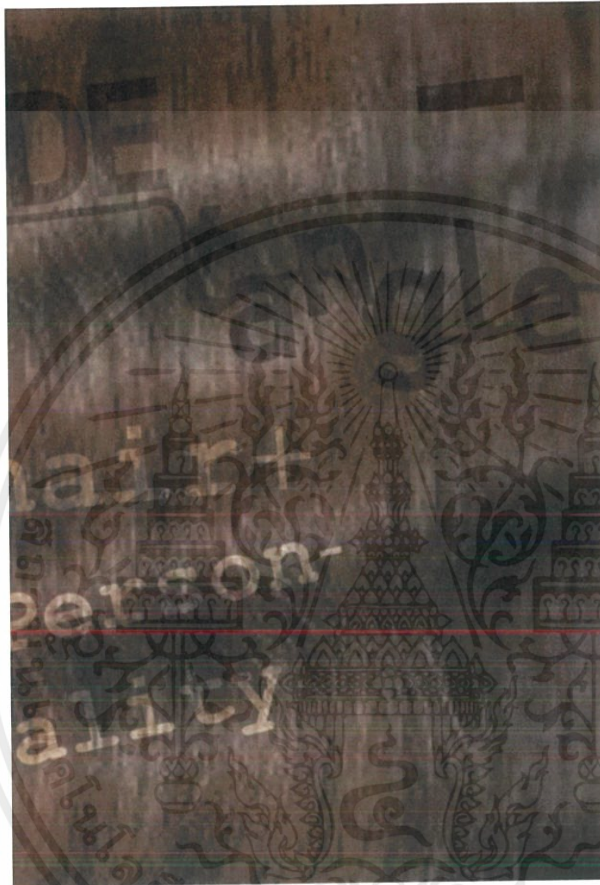

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 โปสเตอร์

พัฒนาโปสเตอร์จากชื่อนิทรรศการ De-tangle exhibition

6.2.1 Sketch โปสเตอร์

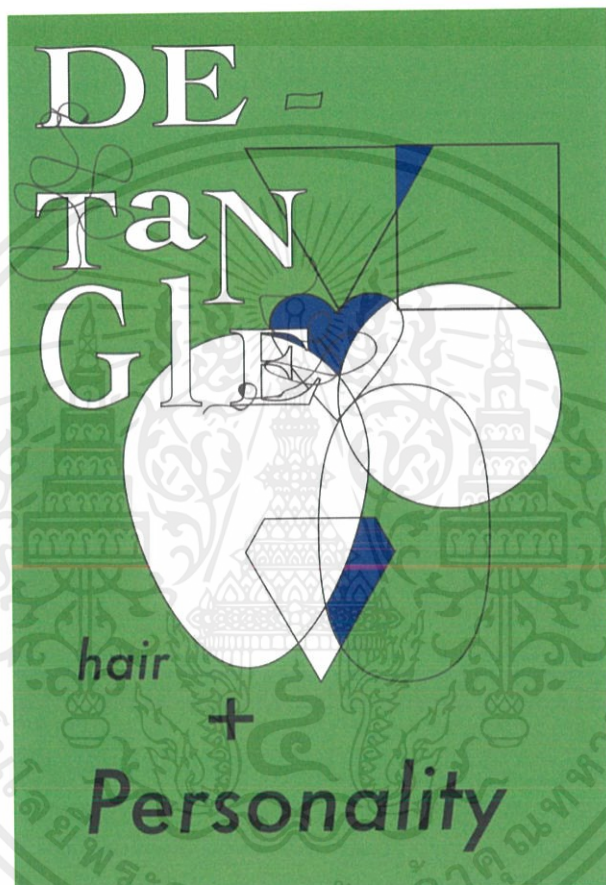
ภาพที่ 6.4 ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

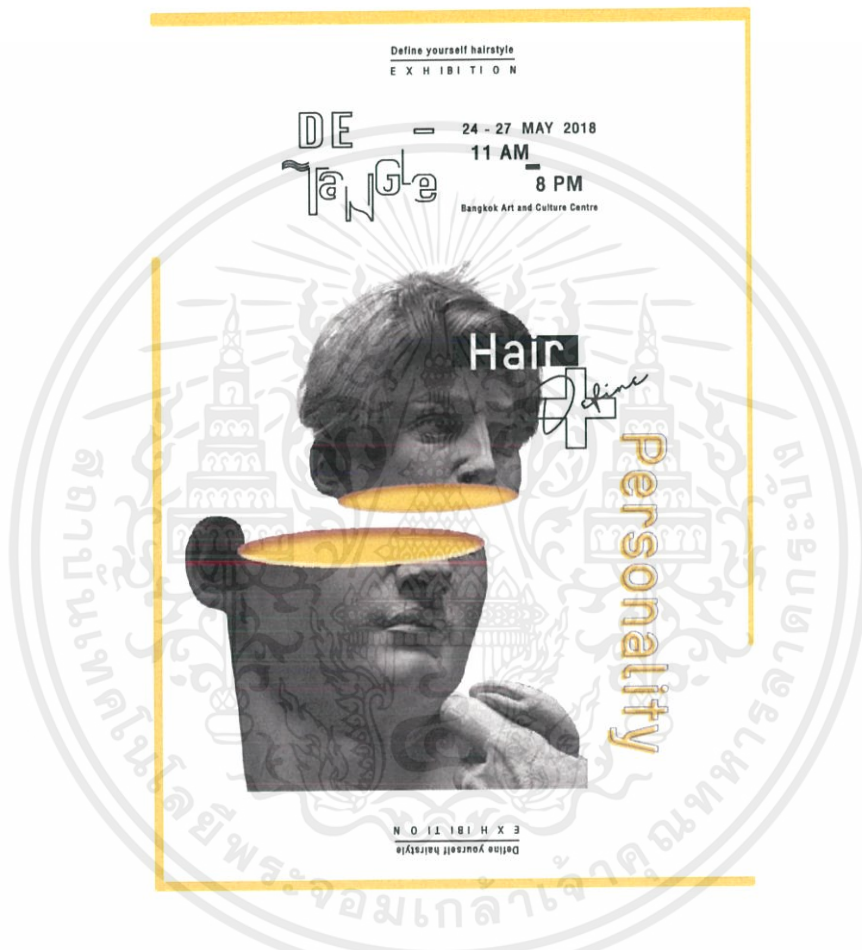
ภาพที่ 6.5 ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.5 ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

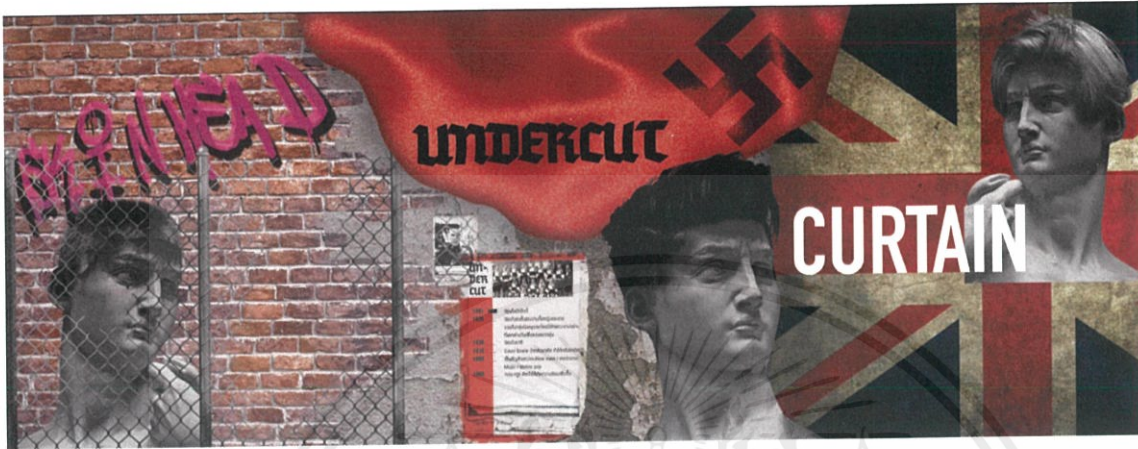

ภาพที่ 6.5 ภาพ Sketch โปสเตอร์ ครั้งที่ 4

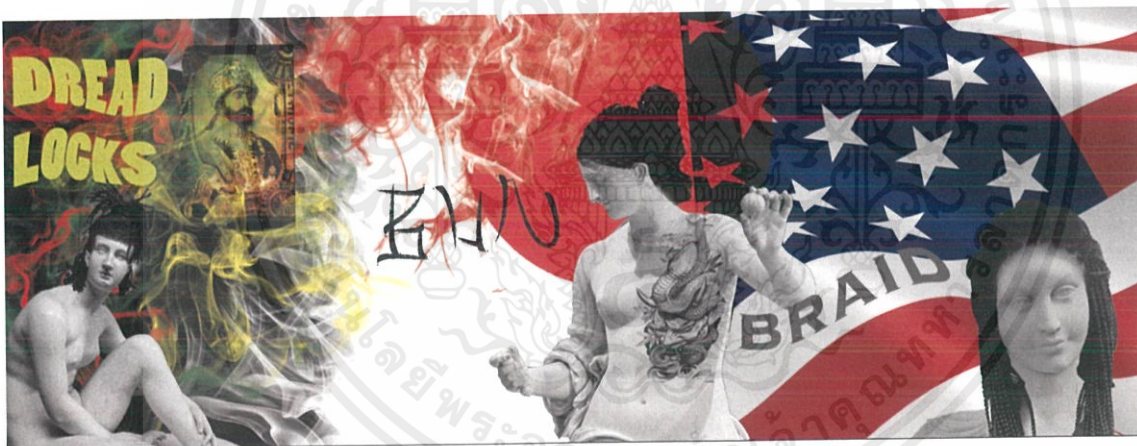
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 กราฟฟิกบนกำแพง

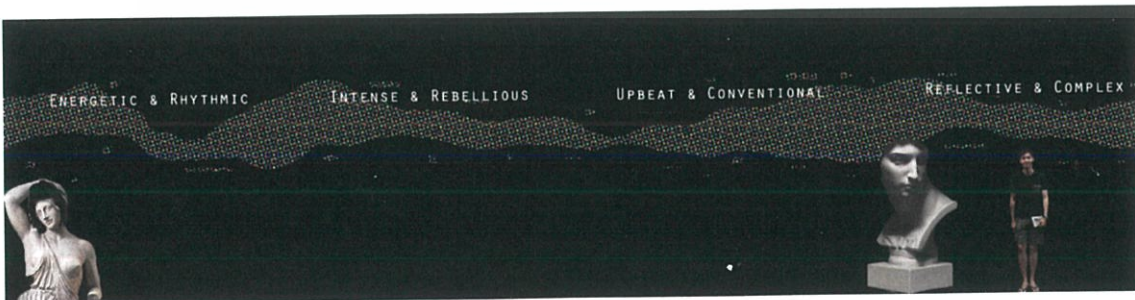
6.3.1 Sketch กราฟฟิก

ภาพที่ 6.8 ภาพแบบร่างกราฟฟิกบนกำแพง 1

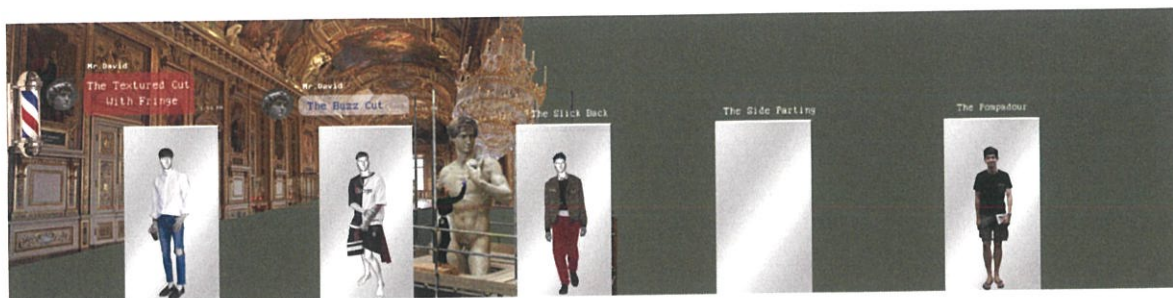

ภาพที่ 6.9 ภาพแบบร่างกราฟฟิกบนกำแพง 2

ภาพที่ 6.10 ภาพแบบร่างกราฟฟิกบนกำแพง 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.11 ภาพแบบร่างกราฟฟิกบนกำแพง 4

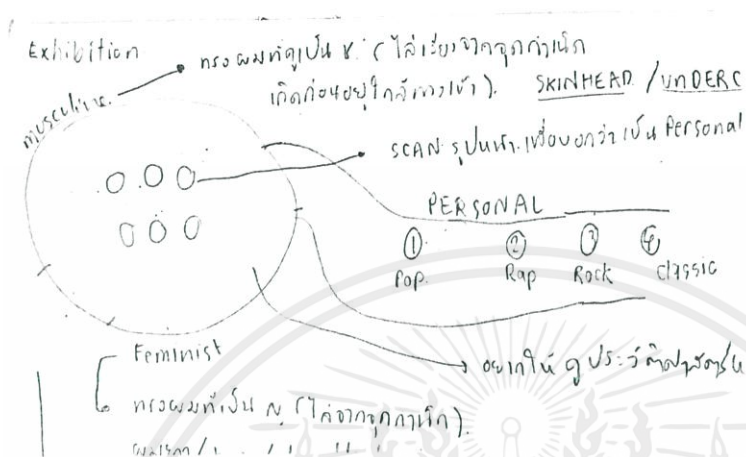

ภาพที่ 6.12 ภาพแบบร่างกราฟฟิกบนกำแพง 5

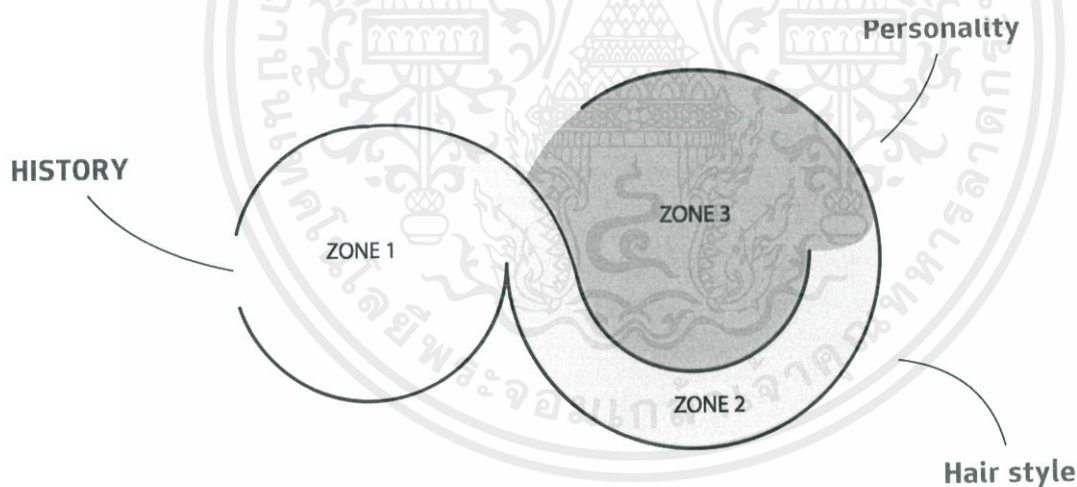
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 การจัดการพื้นที่ในนิทรรศการ

6.5.1 แบบร่างครั้งที่ 1

ภาพที่ 6.13 ภาพแบบร่างแปลนนิทรรศการ 1

ภาพที่ 6.14 ภาพแบบร่างแปลนนิทรรศการ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

ผลงานจริง

7.1 กราฟฟิกในสื่อประชาสัมพันธ์นิทรรศการ

7.1.1 สัญลักษณ์ของนิทรรศการ

ภาพที่ 7.1 ภาพสัญลักษณ์ของนิทรรศการ

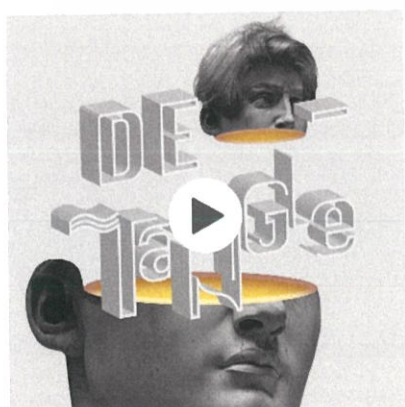
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.2 โปสเตอร์ของนิทรรศการ

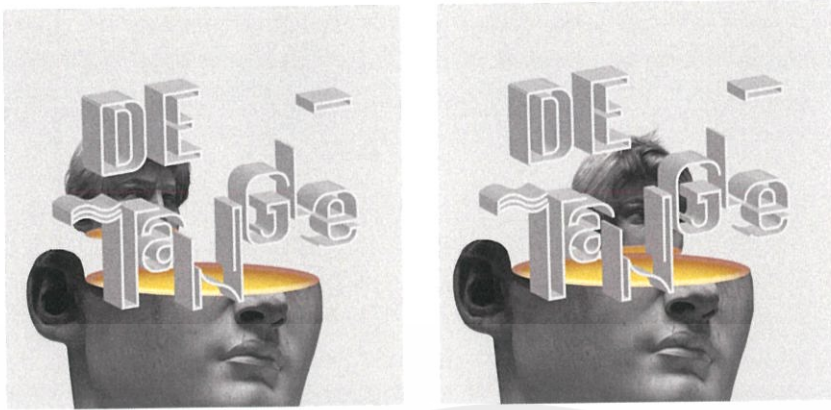

ภาพที่ 7.2 โปสเตอร์ของนิทรรศการ

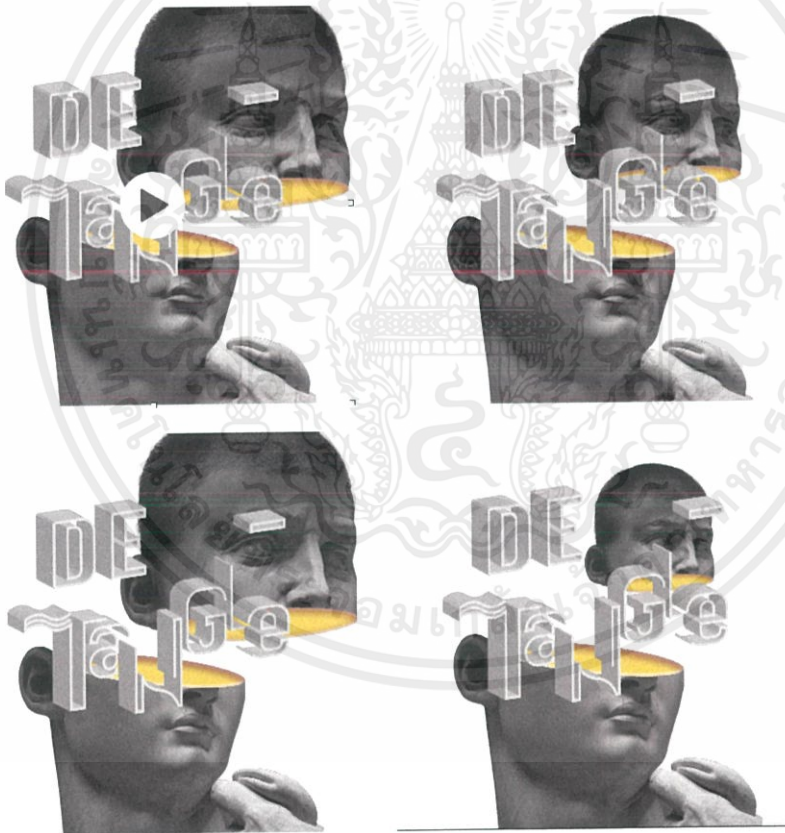
7.1.3 ประชาสัมพันธ์ทาง Social Media

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

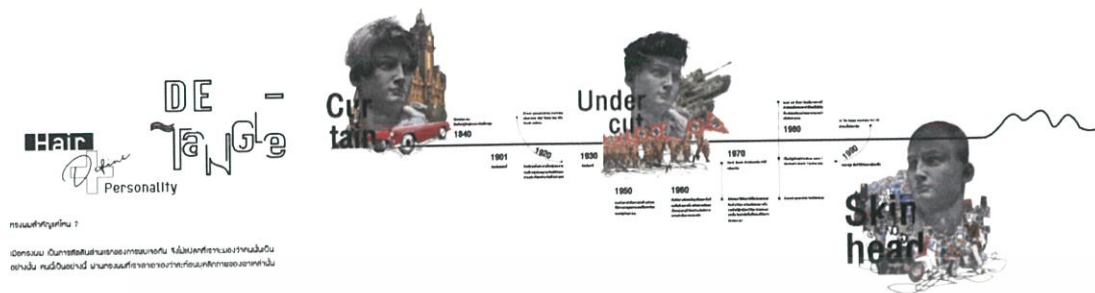
ภาพที่ 7.3 ภาพประชาสัมพันธ์ทาง Social Media 1

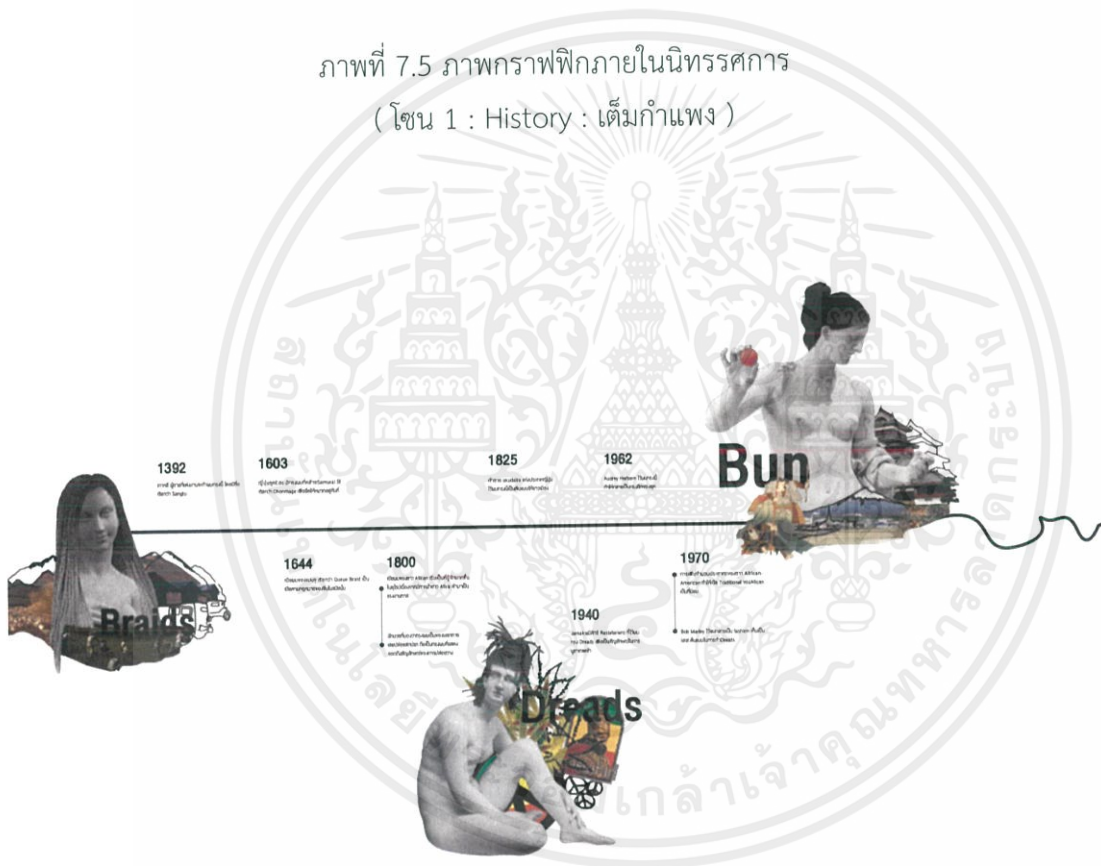
ภาพที่ 7.4 ภาพประชาสัมพันธ์ทาง Social Media 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 กราฟฟิกภายในนิทรรศการ

ภาพที่ 7.5 ภาพกราฟฟิกภายในนิทรรศการ (โชน 1 : History : เต็มกำแพง)

ภาพที่ 7.6 ภาพกราฟฟิกภายในนิทรรศการ (โชน 1 : History : เต็มกำแพง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

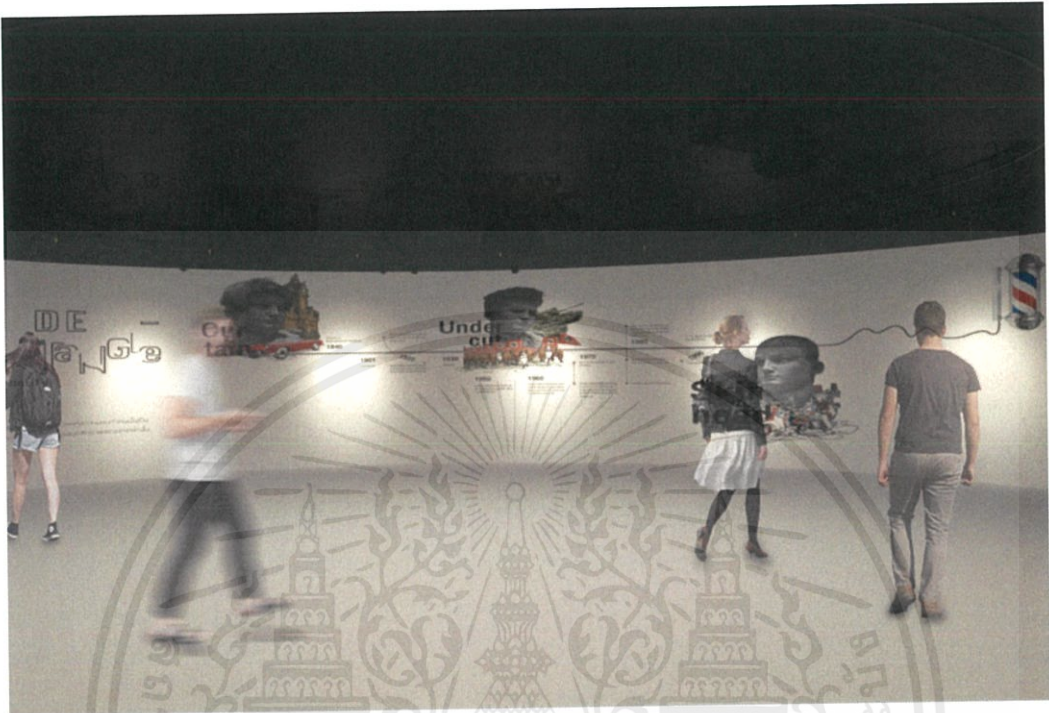
ภาพที่ 7.7 ภาพกราฟฟิกภายในนิตรรศการ
(โชน 2 : Interactive : เต็มกำแพง)

ภาพที่ 7.8 ภาพกราฟฟิกภายในนิตรรศการ
(โชน 2 : Interactive : เต็มกำแพง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 ภาพจำลองภายในนิทรรศการ

ภาพที่ 7.9 ภาพจำลองภายในนิทรรศการ

ภาพที่ 7.10 ภาพจำลองภายในนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.11 ภาพจำลองภายในนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การดำเนินการออกแบบนิทรรศการทรงผมและบุคลิกภาพ “De - tangle exhibition” มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาระหว่างการทำงานดังนี้

ช่วงแรกควรจำกัดขอบเขตของโครงการให้ดี เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวเองที่ตรงกัน และทำให้เกิดความเข้าใจภาพของนิทรรศการได้มากยิ่งขึ้น ต่อมาพบปัญหาระหว่างการทำงาน คือ เมื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกของเนื้อหาแล้ว พบว่าเนื้อหาข้อมูลมีขอบข่ายที่กว้างมาก และเป็นการยากที่จะจัดกลุ่มของข้อมูลเนื่องจากเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยมุมมองที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทำให้ไม่สามารถจำกัดข้อมูลเองได้ จึงจำเป็นต้องหาทฤษฎีที่สามารถรองรับการวิเคราะห์ข้อมูลในขอบเขตดังกล่าวได้ และเนื่องจากการต้องปรับแก้ในส่วนของเนื้อหาภายในนิทรรศการ ทำให้แผนการทำงานมีการเลื่อนออกไปจากเดิม การจัดการเวลาที่ผิดพลาดทำให้การทำงานล่าช้ากว่าที่คาดไว้

โดยสรุปแล้ว การดำเนินการออกแบบนิทรรศการทรงผมและบุคลิกภาพ “De - tangle exhibition” สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ มีแค่บางส่วนเท่านั้นที่เป็นปัญหาเล็กน้อย ทำให้ได้งานที่ตอบโจทย์ของผู้จัดทำได้มากที่สุด

บรรณานุกรม

- Encyclopedia of Hair: A Cultural History [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://books.google.co.th/books?id=9Z6vCGbf66YC&pg=PA70&hl=th&source=gbs_selected_pages&cad=3#v=onepage&q&f=false (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤษภาคม 2560).
- ความรู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://sg14a.weebly.com/3610364035883588362136363585361636343614.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤษภาคม 2560).
- 50 Hair Color Trends You Need to Know for 2018 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.goodhousekeeping.com/beauty/hair/g3027/best-hair-color-trends/?slide=50> (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤษภาคม 2560).
- ทฤษฎีความสามารถของตนเอง (Self Efficacy Theory) [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.novabizz.com/NovaAce/Personality/Self_Efficacy.htm (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤษภาคม 2560).
- Hair length , facial attractiveness , personality attribution. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://mjesecc.ffzg.hr/revija.psi/vol%2013%201%202006/Bereczkei_2006_13-1.pdf (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤษภาคม 2560).
- Character Alignments. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://baron.wudthipan.com/forum/index.php?topic=1862.0> (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤษภาคม 2560).

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล
ที่อยู่

ณภิสภา กาญจนกรทอง
4/16 ถ.งามวงศ์วาน ซ.ชินเขต1/4 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพ 10210

การติดต่อ

E - mail : napisa.kan@gmail.com
Tel : 083 - 916 - 2992

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2550 ประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
พ.ศ.2556 มัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
พ.ศ.2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้